2025/50

10.1.2025

SMĚRNICE RADY (EU) 2025/50

ze dne 10. prosince 2024

o rychlejší a spolehlivější úlevě z nadměrných srážkových daní

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanoviska Evropského parlamentu [1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [2],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Mezi klíčové politické priority Unie patří zajištění spravedlivého zdanění na vnitřním trhu a dobrého fungování unie kapitálových trhů. V této souvislosti je zásadní odstraňovat překážky přeshraničních investic a zároveň bojovat proti daňovým podvodům a zneužívání daňových předpisů. Takové překážky existují například tam, kde se používají neefektivní a nepřiměřeně zatěžující postupy při poskytování úlevy z nadměrných daní sražených u zdroje z dividend nebo úrokových příjmů vyplácených z veřejně obchodovaných akcií nebo dluhopisů nerezidentským investorům. V některých případech se navíc současná situace ukázala jako nedostatečná, pokud jde o předcházení opakujícím se rizikům daňových podvodů, daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem, o čemž svědčí četné případy systémů vícenásobného vracení daně a podvodů s využitím dividendové arbitráže nebo tzv. „praní dividend“ (dividend stripping) (Cum/Cum a Cum/Ex). Cílem této směrnice proto je zefektivnit postupy v oblasti srážkové daně a zároveň je posílit proti riziku daňových podvodů a zneužívání daňových předpisů.

(2) S cílem posílit schopnost členských států předcházet daňovým podvodům a zneužívání daňových předpisů a bojovat proti nim, což je v současné době ztíženo obecným nedostatkem spolehlivých a včasných informací o investorech, je nezbytné umožnit společný rámec pro úlevu z nadměrných srážkových daní z přeshraničních investic do cenných papírů, který bude odolný vůči riziku daňových podvodů a zneužívání daňových předpisů. Uvedený rámec by vedl ke sblížení různých postupů při poskytování úlevy uplatňovaných v členských státech a zároveň zajistil transparentnost a jistotu ohledně totožnosti investorů pro emitenty cenných papírů, plátce srážkové daně, finanční zprostředkovatele či členské státy. Za tímto účelem by se měl rámec opírat o automatizované postupy, jako je digitalizace potvrzení o daňovém rezidentství z hlediska postupu i formy. Tento rámec by měl být rovněž dostatečně pružný, aby náležitě zohlednil různé systémy platné v různých členských státech a poskytl vhodné nástroje proti zneužívání, které by zmírnily riziko daňových podvodů, daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem. V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu různé přístupy daňových orgánů v závislosti na zavedeném systému úlev. V rámci systému úlevy u zdroje mohou daňové orgány získat relevantní informace o investorech a platebním řetězci až po uplatnění úlevy. Naproti tomu při použití systému vracení daně má pro daňové orgány zásadní význam, aby získaly dostatečné informace před uplatněním úlevy, aby mohly posoudit, zda by měla být přiznána. V rámci obou systémů jsou v případě neoprávněné úlevy stanovena pravidla týkající se odpovědnosti finančního zprostředkovatele. Tato směrnice neomezuje možnost členských států upravit prostředky, jimiž certifikovaní finanční zprostředkovatelé získávají zpět veškeré náklady vzniklé v důsledku přizpůsobení se povinnostem, které tato směrnice stanoví, nebo v důsledku jejich plnění.

(3) S ohledem na uvedené rozdíly a také na zásadu proporcionality by ustanovení této směrnice týkající se vnitrostátních registrů certifikovaných finančních zprostředkovatelů a povinnosti oznamovat informace neměla být závazná pro členské státy, které mají zavedený komplexní systém úlevy u zdroje a jejich poměr tržní kapitalizace je

[1] Stanovisko ze dne 28. února 2024 (zveřejněno v Úř. věst. C, C/2024/6762, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) a stanovisko ze dne14. listopadu 2024 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).

[2] Úř. věst. C, C/2024/1580, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

pod určitou prahovou hodnotou, jak je definována v této směrnici. Cíl spočívající v podpoře efektivních a spolehlivých systémů pro úlevu z nadměrné srážkové daně na celém vnitřním trhu by měl být považován za splněný, pokud členské státy, které nadále využívají svůj vnitrostátní systém úlev u zdroje, splňují obě uvedená kritéria stanovená v této směrnici. Zaprvé kritérium tržní kapitalizace souvisí s velikostí ekonomiky a možným rozsahem výplaty dividend. Nízká tržní kapitalizace znamená nízký objem vyplácených dividend, a tedy nižší riziko zneužití daňových předpisů. Pokud členský stát po určitou dobu dosahuje prahové hodnoty poměru tržní kapitalizace nebo ji překračuje, měla by se použít společná pravidla této směrnice a měla by již zůstat použitelná bez *ohledu na to, zda kdykoli poté jeho poměr tržní kapitalizace opět klesne pod uvedenou prahovou hodnotu*. Zadruhé komplexní systémy úlevy u zdroje, které umožňují jednoduché a efektivní uplatňování vhodné sazby daně v okamžiku výplaty, by měly být považovány za rovnocenné systému úlevy u zdroje stanovenému v této směrnici. Tato dvě kritéria společně mohou zajistit, aby investoři na celém vnitřním trhu měli účinný přístup k efektivním postupům při poskytování úlevy ze srážkové daně ve všech členských státech. V případě členských států, které mají relativně malý akciový trh a dostatečně efektivní vnitrostátní systém úlevy u zdroje, by požadavek na změnu uvedených systémů nebyl přiměřené. Vzhledem k tomu, že by se společná pravidla podle této směrnice vztahovala téměř na celý vnitřní trh, by tak navíc bylo dosaženo vhodné míry konvergence.

(4) Tato směrnice harmonizuje přístup investorů k systémům úlevy z daně ve všech členských státech tím, že stanoví společný systém úlevy u zdroje a společný systém rychlého vracení daně a zároveň ponechává členským státům za určitých podmínek a s ohledem na rozdíly v rozvoji jejich ekonomik možnost zachovat si své vnitrostátní systémy úlevy u zdroje a zajišťuje přístup k systémům úlevy z daně v členských státech. V závislosti na kritériích pro posouzení rizik by mohly dotčené členské státy, které by považovaly za vhodné například posílit své nástroje pro boj proti daňovým podvodům a zneužívání daňových předpisů, v každém případě použít nástroje stanovené v této směrnici.

(5) Aby mohl být vnitrostátní systém úlevy u zdroje považován za komplexní, měl by obsahovat řadu konkrétních klíčových prvků stanovených v této směrnici. Měl by fyzickým osobám nebo subjektům, které mají nárok na takovou úlevu, poskytovat široký přístup a měl by poskytnout úlevu, pokud na ni má daňový poplatník nárok, ledaže nesplní povinnost oznámit informace požadované členským státem. Požadované informace by v zásadě neměly překračovat rámec údajů uvedených v článcích 12, 13 nebo 15. Vnitrostátní systém úlevy u zdroje by měl poskytovat přístup pro přímé i nepřímé investice a neměl by mít další překážky vstupu jiné než ty, které jsou uvedeny v čl. 11 odst. 2. Vnitrostátní systém úlevy u zdroje by tedy neměl poskytovat pouze právní možnost úlevy – úleva by v případě, že na ni má daňový poplatník nárok, měla být i fakticky poskytnuta. Vnitrostátní systém úlevy u zdroje by neměl ukládat další povinnosti, jako je paralelní systém podávání zpráv. Členský stát by měl stanovit pravidla týkající se odpovědnosti za ztrátu příjmů ze srážkové daně a sankce za porušení vnitrostátních předpisů týkajících se tohoto systému úlev u zdroje. Pokud jde o podmínku poměru tržní kapitalizace, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) by měl poskytovat údaje, jež jsou vyžadovány podle regulačních technických norem. Pokud členský stát nesplňuje nebo přestal splňovat alespoň jednu z obou podmínek týkajících se komplexního systému úlevy u zdroje a prahové hodnoty poměru tržní kapitalizace, měl by do vnitrostátních právních předpisů provést všechna ustanovení této směrnice.

(6) Aby byl zajištěn přiměřený přístup, měla by se tato směrnice týkat postupů při poskytování úlevy z nadměrných srážkových daní pouze v těch členských státech, které vybírají srážkovou daň z peněžních nebo akciových dividend v různých sazbách v závislosti na daňovém rezidentství konkrétního investora. V takových případech musí členské státy poskytnout úlevu, pokud byla použita vyšší sazba v situaci, pro kterou platí sazba nižší. Členské státy by rovněž měly mít možnost zavést podobné postupy v souvislosti s výplatami úroků z veřejně obchodovaných dluhopisů nerezidentům, aby se zlepšila efektivnost příslušného postupu při poskytování úlevy a zajistila vyšší úroveň dodržování předpisů ze strany daňových poplatníků. Členských států, které postupy při poskytování úlevy v souvislosti s nadměrnými srážkovými daněmi z dividend a případně úroků nepotřebují, se postupy stanovené touto směrnicí netýkají. V případech, kdy je nutná úleva z nadměrných srážkových daní, a v zájmu zajištění společného přístupu k úlevě z nadměrných srážkových daní by tato směrnice měla upravovat společný systém úlevy u zdroje a systém rychlého vracení daně, který mají členské státy zavést.

(7) Vzhledem k tomu, že by se investoři mohli nacházet v kterémkoli členském státě, měla by pravidla pro společné a digitální potvrzení o daňovém rezidentství (eTRC) platit ve všech členských státech. Aby se zajistilo, že všichni daňoví poplatníci v Unii budou mít přístup ke společnému, vhodnému a účinnému dokladu o svém daňovém rezidentství, měly by členské státy používat automatizované postupy pro vydávání potvrzení o daňovém rezidentství pro účely uplatňování systému úlevy u zdroje, komplexního systému úlevy u zdroje, systému rychlého vracení daně nebo standardního systému vracení daně s cílem získat úlevu z nadměrné srážkové daně z dividend vyplacených

z veřejně obchodovaných akcií nebo případně z úroků vyplacených z veřejně obchodovaných dluhopisů. Potvrzení eTRC by navíc měla být vydávána ve stejné rozpoznatelné a přijatelné digitální podobě a se stejným obsahem.

(8) Pro větší efektivitu by se potvrzení eTRC mělo vztahovat na maximální období kalendářního roku nebo zdaňovacího období, například zdaňovací období, jež se nekryje s kalendářním rokem nebo je delší než jeden kalendářní rok, pro které je vydáno, a mělo by zůstat platné pro potvrzení rezidentství po období, na které se vztahuje. Vydávající členské státy by měly mít možnost potvrzení eTRC zcela nebo částečně zrušit, pokud mají daňové orgány důkazy o tom, že daňový poplatník není po celé období, na které se potvrzení vztahuje, nebo jeho část rezidentem vydávajícího členského státu. Aby bylo možné efektivně identifikovat subjekty z Unie, mělo by potvrzení eTRC obsahovat daňové identifikační číslo, nebo neexistuje-li, tj. pokud dotčený členský stát takové číslo pro své daňové poplatníky nevydává, jeho funkční ekvivalent pro daňové účely. Kromě toho, pokud má orgán vydávající potvrzení eTRC dané údaje k dispozici, by potvrzení eTRC mělo obsahovat jedinečný evropský identifikační kód (EUID), identifikační kód právnické osoby (LEI) nebo registrační číslo právnické osoby, které je platné po celé období, na které se potvrzení vztahuje. Navíc, pokud daňové identifikační číslo v případě fyzické osoby neexistuje, protože členský stát rezidence takové číslo pro své daňové poplatníky nevydává, by mělo být možné rovněž použití jeho funkčního ekvivalentu pro daňové účely. Použité identifikátory by měly být platné po celé období, na které se potvrzení vztahuje.

(9) Potvrzení eTRC by v příslušných případech mělo obsahovat odkaz na smlouvu o zamezení dvojího zdanění, ve vztahu k níž daňový poplatník žádá, aby byl považován za daňového rezidenta. Aby mohlo být potvrzení eTRC členským státem zdroje uznáno jako platný doklad o daňové rezidenci, je-li uplatňován nárok na úlevu z nadměrné srážkové daně podle ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění, je nezbytné, aby byl v potvrzení eTRC uveden odkaz na příslušnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění. Vydávající orgán by měl mít možnost se rozhodnout, že v daném potvrzení eTRC uvede více než jednu platnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění. Ačkoli je potvrzení eTRC určeno především k provádění postupů týkajících se srážkové daně, mohlo by mít rovněž širší oblast využití a sloužit k prokázání daňového rezidentství nad rámec postupů týkajících se srážkové daně. Pro účely postupů při poskytování úlevy ze srážkové daně by potvrzení eTRC nemělo obsahovat žádné další informace. Potvrzení eTRC má být vydáváno pouze jednou za kalendářní rok nebo za zdaňovací období, a to i v případě, že tentýž daňový poplatník několikrát investuje ve stejných členských státech zdroje, pokud je daňové rezidentství tohoto daňového poplatníka stále stejné.

(10) Pro splnění cíle efektivnější úlevy z nadměrné srážkové daně by měly být v celé Unii zavedeny společné postupy, které umožní získat jasné a spolehlivé informace o totožnosti investora, zejména v případě velkých skupin investorů, tedy v souvislosti s investicemi do veřejně obchodovaných cenných papírů, kde je určení totožnosti jednotlivých investorů náročné. Tyto postupy by měly rovněž umožnit uplatnění příslušné sazby daně v okamžiku výplaty (úleva u zdroje) nebo rychlé vrácení případného přeplatku na dani. Vzhledem k tomu, že přeshraniční investice obvykle zahrnují platební řetězec finančních zprostředkovatelů, měly by příslušné postupy umožňovat i sledování a identifikaci řetězce zprostředkovatelů, a tudíž toku příjmů od emitenta daného cenného papíru až po registrovaného vlastníka a informací o příslušném investorovi. Nejběžnější typy investičních mechanismů obvykle zahrnují uschovatelskou banku nebo jiný investiční subjekt, např. makléře, který drží cenné papíry svým jménem na účet příslušného investora. V těchto mechanismech by byl za registrovaného vlastníka daných cenných papírů považován příslušný investor. Členské státy, které uplatňují srážkovou daň z příjmu z cenných papírů a poskytují úlevu z nadměrné srážkové daně a které nemají zaveden komplexní systém úlevy u zdroje nebo jejichž poměr tržní kapitalizace se rovná prahové hodnotě stanovené touto směrnicí nebo ji překračuje, by proto měly zřídit a vést vnitrostátní registr finančních zprostředkovatelů, kteří mají v platebním řetězci významnou úlohu. Po registraci by tito finanční zprostředkovatelé měli mít povinnost oznamovat informace, které mají k dispozici o výplatách dividend nebo případně úroků, které zpracovávají. Požadované informace by měly být omezeny na informace, které jsou zásadní pro rekonstrukci platebního řetězce, a tudíž užitečné pro předcházení riziku daňových podvodů nebo zneužívání daňových předpisů, pokud jsou tyto informace oznamujícímu zprostředkovateli dostupné. Členské státy, které uplatňují srážkovou daň z úroků v různých sazbách a potřebují provádět podobné postupy při poskytování úlevy nebo které mají zaveden komplexní systém úlevy u zdroje pro výplaty dividend a jejich poměr tržní kapitalizace nedosahuje prahové hodnoty stanovené touto směrnicí, by mohly případně rovněž zvážit použití zavedeného vnitrostátního registru.

(11) Vzhledem k tomu, že finančními zprostředkovateli, kteří se nejčastěji zapojují do platebních řetězců cenných papírů, jsou velké instituce ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([3]) a centrální depozitáři cenných papírů poskytující služby plátce srážkové daně, měly by uvedené subjekty mít povinnost požádat

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

o registraci ve vnitrostátních registrech členských států. Pokud takové subjekty s povinností registrace působí prostřednictvím pobočky nebo poboček nebo prostřednictvím jednoho či více dceřiných podniků v kterémkoli členském státě, měly by mít možnost zvolit si splnění registrační povinnosti v každém členském státě zdroje buď jako jeden certifikovaný finanční zprostředkovatel na úrovni skupiny, nebo na úrovni jednotlivých poboček nebo dceřiných podniků, nebo jejich kombinace. Ostatní finanční zprostředkovatelé by měli rovněž mít možnost požádat o registraci ve vnitrostátních registrech členských států podle vlastního uvážení. V obou situacích, ať už v rámci povinné nebo dobrovolné registrace, by finanční zprostředkovatelé měli mít možnost se zaregistrovat nebo se nechat zastoupit jiným finančním zprostředkovatelem, který je součástí téže skupiny a který jedná jejich jménem, aby se minimalizovala administrativní zátěž a dopad na to, jak chtějí být organizováni. Žádosti o registraci by finanční zprostředkovatelé měli podávat prostřednictvím Evropského portálu certifikovaných finančních zprostředkovatelů (dále jen „portál“), který by měl sloužit jako jednotné kontaktní místo. Tyto žádosti by měly být prostřednictvím portálu předávány příslušným členským státům. Následně by o žádosti o registraci měly rozhodnout tyto členské státy. Portál by proto měl sloužit jako nástroj, který odráží rozhodnutí členských států, pokud jde o registraci finančních zprostředkovatelů.

(12) Tato směrnice by měla rovněž stanovit pravidla týkající se požadavků na registraci ve vnitrostátních registrech, jakož i pravidla pro zamítání registrace. V případě zamítnutí žádosti o registraci by finanční zprostředkovatelé měli mít možnost podat později další žádost o registraci, pokud byly důvody zamítnutí napraveny. Po registraci by finanční zprostředkovatelé měli být v příslušném členském státě považováni za „certifikované finanční zprostředkovatele“ a měly by se na ně vztahovat povinnosti certifikovaných finančních zprostředkovatelů podle této směrnice. Členské státy by měly v souvislosti s registrací certifikovaného finančního zprostředkovatele aktualizovat portál. Tato směrnice by měla rovněž stanovit pravidla pro výmaz certifikovaných finančních zprostředkovatelů z vnitrostátního registru nebo pro odepření možnosti požádat o úlevu. Pokud se členský stát rozhodne vymazat certifikovaného finančního zprostředkovatele z registru, odepře certifikovanému finančnímu zprostředkovateli možnost požádat o úlevu nebo zamítne žádost o registraci, měl by portál odpovídajícím způsobem aktualizovat. Účelem těchto aktualizací je umožnit členským státům vyhodnotit přijatá opatření, jako jsou výmaz nebo zamítnutí registrace, a posoudit je v souvislosti s jakoukoli budoucí žádostí o registraci téhož finančního zprostředkovatele ve svém vnitrostátním registru. Na práva a povinnosti dotčených stran, včetně práva na odvolání, v souvislosti s jakýmkoli rozhodnutím přijatým členským státem ohledně registrace v jeho vnitrostátního registru a výmazu z něj se vztahují vnitrostátní pravidla dotyčného členského státu.

(13) Aby byla zajištěna větší transparentnost, pokud jde o totožnost a okolnosti týkající se investora, který obdrží výplatu dividend nebo úroků, a o tok plateb od emitenta, měli by certifikovaní finanční zprostředkovatelé ve stanovených lhůtách oznamovat relevantní informace. Tato směrnice by měla stanovit dvě možnosti oznamování: přímé a nepřímé. Při přímém oznamování by měl certifikovaný finanční zprostředkovatel podávat oznámení přímo příslušnému orgánu členského státu zdroje. Je-li oznamování nepřímé, měli by certifikovaní finanční zprostředkovatelé poskytovat informace v celém platebním řetězci cenných papírů v postupném pořadí a s ohledem na postavení uvedených certifikovaných finančních zprostředkovatelů v platebním řetězci cenných papírů, jehož jsou součástí. Výsledkem by mělo být, že uvedené informace obdrží plátce srážkové daně nebo určený certifikovaný finanční zprostředkovatel, kteří je oznámí příslušnému orgánu členského státu zdroje. Oznámené údaje by měly zahrnovat informace o způsobilosti dotčeného investora, ale měly by se omezovat na informace, které má k dispozici oznamující certifikovaný finanční zprostředkovatel. Finanční zprostředkovatelé, kteří nejsou povinni se registrovat jako certifikovaní finanční zprostředkovatelé a kteří se rozhodli se takto neregistrovat, by neměli mít povinnost oznamovat informace podle této směrnice. Informace o platbách zpracovávaných těmito zprostředkovateli, kteří nejsou certifikovanými finančními zprostředkovateli, nicméně zůstávají relevantní pro řádnou rekonstrukci platebního řetězce před uplatněním systémů úlev stanovených touto směrnicí.

(14) Aby se zajistilo, že v platebním řetězci nebudou žádné informační mezery, a aby investoři měli přístup k postupům při poskytování úlevy, měla by tato směrnice umožnit certifikovanému finančnímu zprostředkovateli, bez ohledu na to, zda je přímo zapojen do konkrétního platebního řetězce, aby vstoupil v rámci tohoto řetězce do role finančního zprostředkovatele. To znamená, že certifikovaný finanční zprostředkovatel plní povinnosti a závazky související s oznamováním informací a systémem úlevy, které by se vztahovaly na finančního zprostředkovatele, pokud by byl certifikovaným finančním zprostředkovatelem. Na základě uvedeného uspořádání mezi finančními zprostředkovateli by daňové orgány měly možnost získat veškeré relevantní informace a účinně sladit informace v celém platebním řetězci a investoři by měli přístup k systému úlevy, a to i v případech týkajících se finančního zprostředkovatele, který není registrován v členském státě ani vázán povinnostmi podle této směrnice.

(15) Tato směrnice by neměla certifikovaným finančním zprostředkovatelům bránit v externím zajišťování úkolů souvisejících s plněním jejich povinností podle této směrnice. Certifikovanému finančnímu zprostředkovateli by proto mělo být povoleno, aby při plnění příslušných povinností týkajících se postupů v oblasti srážkové daně využíval třetí stranu. V každém případě by za uvedené povinnosti měl nadále nést odpovědnost certifikovaný finanční zprostředkovatel, který své povinnosti zadal externím dodavatelům.

(16) Aby byla unie kapitálových trhů efektivnější a konkurenceschopnější, měly by být usnadněny a urychleny postupy při poskytování úlevy z nadměrných srážkových daní z příjmů z cenných papírů, pokud příslušní certifikovaní finanční zprostředkovatelé poskytli odpovídající informace, včetně informací o totožnosti investora. Příslušnými certifikovanými finančními zprostředkovateli jsou všichni certifikovaní finanční zprostředkovatelé v platebním řetězci cenných papírů nacházející se mezi investorem a emitentem cenných papírů, od nichž může být požadováno, aby poskytovali informace o platbách provedených necertifikovanými finančními zprostředkovateli v řetězci. S ohledem na různé přístupy v členských státech by se měly stanovit dva typy postupů: za prvé systém úlevy u zdroje, kdy je příslušná sazba daně uplatněna přímo v okamžiku srážky daně, a za druhé systém rychlého vracení daně, kdy je žádost o vrácení daně podána certifikovaným finančním zprostředkovatelem a zpracována daňovým orgánem členského státu zdroje ve lhůtě stanovené touto směrnicí. Není-li toto vrácení daně zpracováno v uvedené lhůtě, měly by se uplatnit úroky z prodlení, pokud tak stanoví vnitrostátní pravidla. Členské státy, které uplatňují kapitolu III této směrnice, by měly mít možnost zavést systém úlevy u zdroje nebo systém rychlého vracení daně nebo jejich kombinaci, a zajistit tak, aby alespoň jeden systém byl v souladu s požadavky této směrnice k dispozici všem investorům. Členský stát, který si zvolil uvedenou kombinaci systémů, by měl mít možnost omezit používání jednoho systému pouze na konkrétní případy, jako jsou scénáře s nízkým rizikem, pokud druhý systém zůstane k dispozici pro všechny ostatní případy, na něž se vztahuje tato směrnice. Osoby přijímající platby mimo oblast působnosti této směrnice, jako jsou dividendy od kotovaných společností vyplácené registrovaným vlastníkům, kteří jsou daňovými rezidenty členského státu zdroje, dividendy od nekotovaných společností nebo úroky v případech, kdy se členský stát nerozhodl uplatňovat tuto směrnici na výplaty úroků, by mohly i nadále mít nárok na podání žádosti o úlevu z nadměrné srážkové daně podle vnitrostátního systému úlevy u zdroje nebo vracení daně použitelného na postupy odpovídající těmto platbám.

(17) Nejsou-li pro platby spadající do oblasti působnosti této směrnice splněny její příslušné požadavky nebo pokud si to dotčený investor přeje, měly by členské státy jako záložní řešení pro zrychlené postupy stanovené v této směrnici použít postupy při poskytování úlevy ze srážkové daně vycházející z vnitrostátního standardního systému vracení daně. Investoři, kteří mají nárok na úlevu, nebo jejich zplnomocnění zástupci by měli mít možnost požadovat vrácení nadměrné srážkové daně zaplacené v členském státě, pouze pokud certifikovaný finanční zprostředkovatel nevyužil systém úlevy u zdroje nebo systém rychlého vracení daně.

(18) Členské státy by v případech, kdy existuje riziko daňových podvodů nebo zneužití daňových předpisů, měly mít možnost před zpracováním žádosti o rychlé vrácení daně prosazovat opatření proti podvodům a provádět důkladné vyšetřování. Za tímto účelem by měly mít právo za určitých podmínek žádost o vrácení daně zamítnout. Uvedené podmínky by měly zahrnovat případy, kdy nejsou požadavky týkající se žádosti splněny nebo kdy nelze rekonstruovat platební řetězec. Žádost o vrácení daně by mělo být rovněž možné zamítnout, pokud se členský stát na základě kritérií pro posouzení rizik rozhodne zahájit ověřovací řízení nebo daňovou kontrolu. Uvedená ověřovací řízení nebo daňové kontroly by mělo být možné uplatnit v každém případě, kdy je zjištěno riziko daňového podvodu nebo zneužití daňových předpisů.

(19) V zájmu ochrany systémů pro úlevu z nadměrných srážkových daní by členské státy, které vedou vnitrostátní registr, měly rovněž vyžadovat, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé ověřovali způsobilost investorů, kteří chtějí úlevu nárokovat. Certifikovaní finanční zprostředkovatelé by měli zejména získat potvrzení o daňovém rezidentství příslušného investora a prohlášení, že tento investor má nárok na úlevu ze srážkové daně podle vnitrostátních pravidel členského státu zdroje nebo smlouvy o zamezení dvojího zdanění, a pokud to členský stát zdroje vyžaduje, prohlášení investora, že je skutečným vlastníkem dividend nebo úroků v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo smlouvou o zamezení dvojího zdanění, jak je popsáno v komentáři k článku 10 nebo článku 11 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku. Členské státy zdroje by tak měly mít možnost vyžádat si prohlášení o skutečném vlastnictví.

(20) Certifikovaní finanční zprostředkovatelé by měli mít povinnost ověřit příslušnou sazbu srážkové daně na základě konkrétní situace investora a uvést, zda si jsou vědomi jakékoli finanční dohody týkající se podkladových cenných papírů, která před ex-dividend dnem nebyla vypořádána, jejíž platnost neuplynula nebo která nebyla jinak ukončena. V této souvislosti je třeba tuto povinnost chápat v tom smyslu, že certifikovaný finanční zprostředkovatel, který je investorovi, tj. svému klientovi, nejblíže, by měl přijmout přiměřená opatření k provádění takových kontrol v dobré

víře. Certifikovaní finanční zprostředkovatelé by například měli zkontrolovat, zda informace v potvrzení eTRC nebo rovnocenném dokladu nebo informace v prohlášení investora nejsou v rozporu s informacemi, které tito certifikovaní finanční zprostředkovatelé o svých klientech shromáždili v rámci své běžné činnosti. Takové informace zahrnují informace o účtu investora a další informace, které mohli shromáždit v důsledku dodržování platných pravidel „poznej svého klienta“. Certifikovaní finanční zprostředkovatelé by proto neměli mít povinnost provádět další kontroly nebo požadovat a shromažďovat od svého klienta další informace. Investor by navíc měl mít povinnost informovat finančního zprostředkovatele o veškerých změnách svých relevantních okolností. Členské státy by měly mít možnost povolit, aby se požadavky náležité péče prováděly jednou ročně, ledaže certifikovaný finanční zprostředkovatel ví nebo má vědět, že došlo ke změně okolností nebo že dané informace jsou nesprávné nebo nespolehlivé.

(21) Uplatnění postupů při poskytování úlevy ze srážkové daně podle této směrnice podléhá podmínce, že registrovaný vlastník, jímž je buď fyzická osoba, nebo subjekt, a jenž je způsobilý obdržet dividendu nebo úrok jako držitel cenných papírů, je rovněž osobou, která má nárok na úlevu ze srážkové daně v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění. Pokud má registrovaný vlastník rovněž nárok na úlevu, měla by se použít pouze ustanovení o přímých investicích. Avšak v situacích, kdy registrovaný vlastník není shodný s osobou, která má nárok na úlevu, by se měla použít ustanovení o nepřímých investicích. Ustanovení o nepřímých investicích poskytují úlevu v případech, kdy by určité subjekty kolektivního investování nebo investoři v jejich rámci mohli mít nárok na úlevu, ale nejsou registrovaným vlastníkem, protože dané cenné papíry drží jiná právnická osoba nebo daňově transparentní subjekt kolektivního investování. Ustanovení o nepřímých investicích zajišťují, aby legitimní investoři měli přístup k postupům podle této směrnice. Pojem „subjekt kolektivního investování“ by proto měl být chápán tak, že zahrnuje subjekty kolektivního investování, které mají nárok na úlevu z nadměrné srážkové daně vlastním jménem, jakož i subjekty kolektivního investování, kde investoři, kteří v daném subjektu kolektivního investování drží kapitál, mají nárok na úlevu na základě vnitrostátních pravidel členského státu zdroje nebo smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Pokud se certifikovaný finanční zprostředkovatel podílí na nepřímých investicích, měl by stále splnit požadavky náležité péče. Kromě toho by mělo být možné, aby byl certifikovaný finanční zprostředkovatel odpovědný v případě ztráty příjmů z daně.

(22) Uznává se, že finanční dohody lze použít k úplnému nebo částečnému přesunu vlastnictví cenného papíru nebo příslušných investičních rizik. Objevily se rovněž případy, kdy byly takovéto dohody použity v rámci mechanismů spočívajících v dividendové arbitráži a v tzv. „praní dividend“ (dividend stripping), jako jsou mechanismy Cum/Ex a Cum/Cum, s jediným cílem získat vrácení daně, i když na toto vrácení nebyl nárok, nebo dosáhnout vyšší částky vrácené daně, než na kterou měl investor nárok. Ujednání, jako jsou futures, repo obchody, půjčky a výpůjčky cenných papírů, koupě se současným sjednáním zpětného prodeje nebo prodej se současným sjednáním zpětné koupě, deriváty, maržové obchody a rozdílové smlouvy by mělo být možné považovat za finanční dohody v případě, že z nich vyplývá dočasné nebo trvalé rozdělení mezi fyzickou osobou nebo subjektem nesoucím ekonomická rizika investice a právním vlastníkem podílu nebo podkladových práv. Tento výčet příkladů není vyčerpávající.

(23) Dále se v případě finančních dohod rozumí, že vlastnictví cenných papírů se nepřevádí na kupujícího nebo vypůjčovatele, pokud ekonomické riziko zůstává u prodávajícího nebo věřitele při zapůjčení cenných papírů prostřednictvím jakýchkoli právních transakcí, jako jsou půjčky cenných papírů, opce nebo futures. Za finanční dohodu by mělo být možné považovat jakoukoli dohodu, na jejímž základě obdrží dotčené strany za dividendy protiplnění. Dotčené strany neobdrží protiplnění vždy v hotovosti – může se jednat rovněž o nepřímé protiplnění, jako je rozdíl v ceně cenných papírů nebo derivátů. Informace o finančních dohodách jsou nezbytné k tomu, aby daňové orgány mohly bojovat proti daňovým podvodům a zneužívání daňových předpisů. Jsou-li tyto informace oznamovány přímo, měly by být vyžadovány pouze od certifikovaných finančních zprostředkovatelů, kteří se vzhledem ke své pozici v řetězci mohli přímo podílet na příslušné finanční dohodě, což bude případ těch certifikovaných finančních zprostředkovatelů, kteří žádají o úlevu. Jsou-li tyto informace oznamovány nepřímo, měl by informace o finančních dohodách oznamovat certifikovaný finanční zprostředkovatel registrovaného vlastníka. V těchto případech by informace by měly být oznamovány v celém řetězci plateb cenných papírů v postupném pořadí tak, aby se nakonec dostaly k plátci srážkové daně nebo k určenému certifikovanému finančnímu zprostředkovateli. To znamená, že ostatní oznamující certifikovaní finanční zprostředkovatelé musí informace o uvedených finančních dohodách předat plátci srážkové daně nebo určenému certifikovanému finančnímu zprostředkovateli, a to i v případě, že uvedení oznamující certifikovaní finanční zprostředkovatelé nejsou do příslušné finanční dohody přímo zapojeni. Oznamování finančních dohod by nemělo být vyžadováno v případě dluhopisů a úrokových plateb.

(24) Členské státy by měly mít možnost omezit využívání systému úlevy u zdroje nebo systému rychlého vracení daně, pokud představují zvýšené riziko daňových podvodů a zneužívání daňových předpisů. Proto je vhodné stanovit seznam takových případů, kdy mají členské státy možnost žádosti o úlevu vyloučit a provést další kontroly. Aby se

zohlednily rozdíly ve vnitrostátních právních systémech, a zejména posouzení daňových rizik, nemělo by být stanovení tohoto seznamu povinné a členské státy by měly mít možnost určit, na které z těchto případů by se měl vztahovat standardní systém vracení daně. Členské státy by měly zajistit, aby vnitrostátní pravidla provádějící tuto směrnici neumožňovala, aby případy, které podle členských států představují zvýšené riziko, mohly využít úlevy u zdroje nebo rychlé vrácení daně. Toto opatření by zajistilo, že daňové orgány budou mít lepší předpoklady k boji proti zneužívajícím režimům, neboť by měly možnost provádět další kontroly s cílem určit, zda jsou žádosti o úlevu oprávněné a zda by měly být schváleny. Jedním takovým opatřením je prahová hodnota, která souvisí s hrubou výší dividendy. Tato prahová hodnota by se měla vypočítat pro každého registrovaného vlastníka nebo každého investora, který má nárok na úlevu z nadměrné srážkové daně, pokud je registrovaným vlastníkem subjekt kolektivního investování nebo určená právnická osoba tohoto subjektu. Tato prahová hodnota by se neměla použít v případech, kdy má na úlevu nárok subjekt kolektivního investování usazený a regulovaný v Unii, nebo jehož správce je usazen a regulován v Unii, státní důchodový systém členského státu nebo instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění registrovaná nebo povolená v členském státě v souladu s čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ([4]). Tyto subjekty, systémy a instituce jsou výrazně regulovány a podléhají dohledu příslušných vnitrostátních orgánů a důkladným vnitřním kontrolám. Touto regulací a dohledem se prosazuje dodržování příslušných předpisů a minimalizuje riziko daňových podvodů a zneužívání daňových předpisů.

(25) Existují však případy, kdy by daňoví poplatníci mohli uplatňovat sníženou sazbu srážkové daně na základě právních aktů Unie provedených vnitrostátními pravidly. Obvykle by tomu tak bylo v případě, kdy vnitrostátní pravidla zajišťují, aby svoboda usazování nebo volný pohyb kapitálu byly přiznány rovnocenně ve srovnatelných vnitrostátních i zahraničních situacích, nebo v případě provedení směrnice. Takové případy mohou vyžadovat ověření, zejména za účelem posouzení srovnatelnosti situací a použitelnosti vnitrostátních právních předpisů na přeshraniční případy. Pokud je takové ověření požadováno, měly by mít členské státy možnost řešit dané případy v rámci svých stávajících vnitrostátních systémů úlevy u zdroje, což vede k co nejrychlejší a nejspolehlivější úlevě z nadměrné srážkové daně.

(26) Vzhledem k důležité úloze certifikovaných finančních zprostředkovatelů při oznamování úplných a správných informací, které slouží jako základ pro úlevu ze srážkové daně nebo vrácení daně, je vhodné, aby vnitrostátní pravidla členských států obsahovala alespoň pravidla, na jejichž základě mohou certifikovaní finanční zprostředkovatelé nést úplnou nebo částečnou odpovědnost za ztrátu příjmů ze srážkové daně, k níž došlo v důsledku toho, že zcela nebo částečně nedodrželi klíčové povinnosti vyplývající z této směrnice. Členské státy by měly mít možnost stanovit ve svých vnitrostátních pravidlech objektivní a společnou a nerozdílnou odpovědnost certifikovaných finančních zprostředkovatelů žádajících o úlevu. Kromě toho by další aspekty odpovědnosti měly být i nadále plně upraveny vnitrostátními pravidly členských států. Tyto další aspekty zahrnují plátce srážkové daně, kteří jednají společně nebo nerozdílně, ale nejednají jako certifikovaní finanční zprostředkovatelé, a případy související s přímou či nepřímou odpovědností registrovaných vlastníků a investorů, kteří certifikovaným finančním zprostředkovatelům předkládají neúplné nebo nesprávné informace. Tato směrnice nestanoví pravidla týkající se odpovědnosti v souvislosti se standardním systémem vracení daně.

(27) Aby byla zajištěna účinnost platných pravidel, měly by členské státy stanovit pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Takové sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(28) Řádné provedení této směrnice v každém dotčeném členském státě má zásadní význam pro prosazování unie kapitálových trhů jako celku i pro ochranu daňových příjmů členských států. Členské státy by proto měly Komisi pravidelně sdělovat statistické informace o provádění a vymáhání vnitrostátních opatření přijatých podle této směrnice na jejich území. Komise by měla na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších dostupných údajů vypracovat hodnocení účinnosti platných pravidel. V této souvislosti by Komise měla zvážit potřebu aktualizovat pravidla zavedená touto směrnicí.

(29) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice, zejména pro digitální potvrzení o daňovém rezidentství, portál, podávání zpráv finančními zprostředkovateli, prohlášení registrovaného vlastníka a žádost o úlevu podle této směrnice, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí standardních formulářů

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

s omezeným počtem prvků, včetně jazykového režimu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([5]).

(30) Zpracování osobních údajů prováděné na základě této směrnice by mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([6]). Zpracování údajů stanovené touto směrnicí má za cíl sloužit obecnému veřejnému zájmu, konkrétně daňovým věcem, a dále cílům boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, ochraně daňových příjmů a podpoře spravedlivého zdanění, které posilují příležitosti k sociálnímu, politickému a ekonomickému začlenění v členských státech. Pro účely správného uplatňování této směrnice a za účelem ochrany uvedených cílů obecného veřejného zájmu by proto členské státy měly mít možnost omezit rozsah některých práv subjektů údajů stanovených v nařízení (EU) 2016/679. Tato omezení by však neměla překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné pro dosažení výše uvedených cílů. Pokud jde o dodatečné informace, které by mohly být podle této směrnice vyžadovány k prokázání daňového rezidentství daňového poplatníka, mělo by být shromažďování těchto informací týkajících se fyzické osoby chápáno tak, že se omezuje na identifikaci fyzické osoby.

(31) Jelikož cíle této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu přeshraniční povahy dotčených obchodů a potřeby snížit náklady na dodržování předpisů na vnitřním trhu jako celku lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(32) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([7]) a vydal stanovisko dne 8. srpna 2023,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro:

a) vydávání digitálního potvrzení o daňovém rezidentství členskými státy a

b) postup poskytování úlevy z nadměrné srážkové daně, kterou může členský stát vybírat z dividend z veřejně obchodovaných akcií a případně z úroků z veřejně obchodovaných dluhopisů vyplácených registrovaným vlastníkům, kteří jsou daňovými rezidenty mimo tento členský stát.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Kapitoly I a IV se použijí na všechny členské státy. Kapitola II se použije na všechny členské státy, pokud jde o všechny fyzické osoby a subjekty, které jsou daňovými rezidenty v jejich jurisdikci.

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Kapitola III se začne používat na všechny členské státy, které poskytují úlevu z nadměrné srážkové daně z dividend vyplacených z veřejně obchodovaných akcií vydaných subjektem, který je daňovým rezidentem v jejich jurisdikci, pokud:

a) nemají komplexní systém úlevy u zdroje použitelný na tuto nadměrnou srážkovou daň, nebo

b) jejich poměr tržní kapitalizace, jak je stanoven ve čtyřech nejnověji zveřejněných souborech údajů Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) dostupných ke dni 31. prosince 2028, je za každý ze čtyř po sobě následujících roků roven 1,5 % nebo je vyšší.

3. Členský stát, který má komplexní systém úlevy u zdroje použitelný na nadměrnou srážkovou daň z dividend vyplacených z veřejně obchodovaných akcií vydaných rezidentem v jeho jurisdikci, se může rozhodnout uplatňovat kapitolu III, pokud je jeho poměr tržní kapitalizace, jak je stanoven ve čtyřech nejnověji zveřejněných souborech údajů orgánu ESMA dostupných ke dni 31. prosince 2028, za alespoň jeden ze čtyř po sobě následujících roků nižší než 1,5 %.

4. Členský stát začne uplatňovat kapitolu III do pěti let od čtvrtého po sobě jdoucího zveřejnění údajů orgánem ESMA, z nichž vyplývá, že poměr tržní kapitalizace tohoto členského státu v každém ze čtyř po sobě následujících roků dosáhl nebo překročil 1,5 %.

5. Členský stát, který poskytuje úlevu z nadměrné srážkové daně z úroků vyplácených z veřejně obchodovaných dluhopisů vydaných rezidentem v jeho jurisdikci, může uplatňovat kapitolu III.

6. Jakmile se kapitola III stane pro kterýkoli členský stát použitelnou podle odstavců 2 nebo 4 tohoto článku, zůstává pro tento členský stát použitelnou bez ohledu na to, zda jsou podmínky, které způsobily její uplatňování, stále splněny.

Pokud se členský stát rozhodne uplatňovat kapitolu III podle odstavce 3 tohoto článku, je toto rozhodnutí neodvolatelné.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „nadměrnou srážkovou daní“ rozdíl mezi částkou srážkové daně vybírané členským státem z výplat dividend nebo úroků z cenných papírů nerezidentním vlastníkům při použití obecné vnitrostátní sazby a nižší částkou srážkové daně, kterou tento členský stát uplatňuje na tytéž dividendy nebo úroky v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění nebo případně se zvláštními vnitrostátními pravidly;

2) „veřejně obchodovanou akcií“ akcie přijatá k obchodování na regulovaném trhu nebo obchodovaná v mnohostranném obchodním systému;

3) „veřejně obchodovaným dluhopisem“ dluhopis přijatý k obchodování na regulovaném trhu nebo obchodovaný v mnohostranném obchodním systému nebo v organizovaném obchodním systému;

4) „finančním zprostředkovatelem“ každý z těchto subjektů, který je součástí platebního řetězce cenných papírů mezi subjektem emitujícím cenné papíry a registrovaným vlastníkem, který přijímá platby z těchto cenných papírů:

   a) centrální depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ([8]);

   b) úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;

   c) investiční podnik;

   d) pobočka subjektu uvedeného v písmenech a), b) nebo c) nebo

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

e) právnická osoba ze třetí země, které bylo uděleno povolení podle srovnatelných právních předpisů třetí země rezidence k poskytování služeb srovnatelných se službami poskytovanými subjektem uvedeným v písmenech a), b) nebo c), nebo pobočka takové právnické osoby ze třetí země;

5) „certifikovaným finančním zprostředkovatelem“ finanční zprostředkovatel, který je registrován ve vnitrostátním registru podle článku 5;

6) „subjektem“ právnická osoba nebo právní uspořádání, včetně korporace, osobní společnosti, trustu nebo nadace;

7) „subjektem kolektivního investování“ SKIPCP, unijní alternativní investiční fond nebo alternativní investiční fond spravovaný unijním správcem nebo jakýkoli jiný nástroj kolektivního investování, který má na základě vnitrostátních pravidel členského státu zdroje nebo na základě smlouvy o zamezení dvojího zdanění nárok na úlevu z nadměrné srážkové daně, nebo nástroj kolektivního investování, jehož příslušní investoři mají nárok na takovou úlevu, která může být vyžádána jejich jménem, s výjimkou těch nástrojů kolektivního investování, které jsou nebo jejichž správce nebo depozitář jsou usazeni ve třetí zemi uvedené na seznamu v příloze I závěru Rady o revidovaném unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti nebo v tabulce I přílohy nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ([9]);

8) „institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění“ instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 bodu 1 směrnice (EU) 2016/2341;

9) „EUID“ evropský jedinečný identifikační kód podle článku 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ([10]);

10) „daňovým identifikačním číslem“ nebo „DIČ“ jedinečný identifikační kód pro daňové účely registrovaného vlastníka v členském státě;

11) „postupem při poskytování úlevy ze srážkové daně“ postup, jímž je registrovanému vlastníkovi, který obdrží dividendy nebo úrok z cenných papírů, jež mohou podléhat nadměrné srážkové dani, poskytnuta z této nadměrné srážkové daně úleva nebo jímž mu je tato nadměrná srážková daň vrácena;

12) „příslušným orgánem“ orgán, který byl určen členským státem v souladu s článkem 5, přičemž zahrnuje jakoukoli osobu, kterou tento orgán v souladu s vnitrostátními pravidly pověřil, aby jednala jeho jménem pro účely této směrnice;

13) „cenným papírem“ veřejně obchodovaná akcie nebo veřejně obchodovaný dluhopis;

14) „depozitními poukázkami“ finanční nástroje, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu členského státu nebo třetí země a které představují vlastnictví cenných papírů emitenta v Unii, jsou-li obchodovány v obchodním systému v členském státě nebo ve třetí zemi a obchodovány nezávisle na cenných papírech emitenta;

15) „velkou institucí“ velká instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 nařízení (EU) č. 575/2013;

16) „skupinou“ skupina ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ([11]);

17) „plátcem srážkové daně“ subjekt, který má v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje odpovědnost za provedení srážky daně z výplaty dividend nebo úroku z cenných papírů a za odvod této srážkové daně daňovému orgánu členského státu zdroje, nebo subjekt, který je k tomu v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje zmocněn;

([9]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice (EU) 2015/849 Evropského parlamentu a Rady doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky (Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

([11]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

18) „rozhodným dnem“ datum stanovené emitentem cenného papíru, k němuž se na základě vypořádaných pozic zaevidovaných v zaknihované podobě formou zápisu do příslušné evidence finančního zprostředkovatele při uzavření obchodu určí totožnost držitele tohoto cenného papíru a práva z něj vyplývající;

19) „vypořádáním“ dokončení obchodu s cennými papíry, jehož cílem je splnění závazků stran daného obchodu převodem peněžních prostředků nebo cenných papírů nebo obojího, ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 7 nařízení (EU) č. 909/2014;

20) „registrovaným vlastníkem“ fyzická osoba nebo subjekt, které jsou oprávněny přijímat dividendy nebo úroky z cenných papírů podléhajících dani vybírané srážkou u zdroje v členském státě jako držitel cenných papírů k rozhodnému dni, aniž jsou dotčeny úpravy transakcí před vypořádáním, jež by mohly být provedeny v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje, a které nejsou finančním zprostředkovatelem jednajícím ve vztahu k těmto dividendám nebo úrokům na účet jiných osob;

21) „investičním účtem“ účet nebo účty poskytované finančními zprostředkovateli registrovaným vlastníkům, jejichž prostřednictvím jsou drženy nebo evidovány jejich cenné papíry;

22) „peněžním účtem“ účet nebo účty, na které se provádějí platby související s cennými papíry drženými nebo evidovanými na investičním účtu;

23) „ex-dividend dnem“ datum, od něhož jsou akcie obchodovány bez příslušných práv vyplývajících z jejich držení, včetně případného práva účasti a hlasování na valné hromadě;

24) „datem výplaty“ den, kdy je platba dividendy z veřejně obchodované akcie nebo úroku z veřejně obchodovaného dluhopisu splatná registrovanému vlastníkovi;

25) „finanční dohodou“ jakákoli dohoda nebo řada dohod nebo jakýkoli smluvní závazek, na jejichž základě:

a) jakákoli část vlastnictví veřejně obchodované akcie, z níž je vyplácena dividenda, je nebo by mohla být trvale nebo dočasně převedena na spřízněnou nebo nezávislou stranu, nebo

b) dividenda je plně nebo částečně kompenzována mezi spřízněnými nebo nezávislými stranami v hotovosti nebo v jakékoli jiné formě;

26) „platebním řetězcem cenných papírů“ posloupnost finančních zprostředkovatelů, kteří provádějí výplatu dividend nebo úroku z cenných papírů mezi emitentem cenných papírů a registrovaným vlastníkem, kterému jsou dividendy nebo úrok z těchto cenných papírů vypláceny, a zahrnuje makléře, kteří jsou investičními podniky povolenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ([12]) nebo úvěrovými institucemi povolenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([13]), pokud poskytují jednu nebo více investičních služeb nebo vykonávají investiční činnosti, jakož i právnické osoby ze třetí země povolené podle srovnatelných pravidel třetí země rezidence při poskytování investičních služeb nebo výkonu investičních činností;

27) „smlouvou o zamezení dvojího zdanění“ dohoda nebo úmluva uplatňovaná mezi dvěma nebo více jurisdikcemi, která upravuje zamezení dvojího zdanění příjmů a případně i majetku;

28) „členským státem zdroje“ členský stát rezidence emitenta cenného papíru, který vyplácí dividendy nebo úroky;

29) „systémem rychlého vracení daně“ systém, v jehož rámci se provádí výplata dividend nebo úroků s přihlédnutím k obecné vnitrostátní sazbě srážkové daně, po níž následuje žádost o vrácení nadměrné srážkové daně ve lhůtě stanovené v článku 14;

30) „systémem úlevy u zdroje“ systém, v jehož rámci se v okamžiku výplaty dividend nebo úroků uplatňuje patřičná sazba srážkové daně v souladu s platnými vnitrostátními pravidly nebo mezinárodními dohodami, jako je příslušná smlouva o zamezení dvojího zdanění;

([12]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

([13]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

31) „komplexním systémem úlevy u zdroje“ systém úlevy u zdroje, který uplatňuje členský stát a který splňuje všechny tyto podmínky:

a) poskytuje přístup k daňové úlevě jakékoli fyzické osobě nebo subjektu, které mají nárok na úlevu v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění;

b) poskytuje úlevu kterékoli fyzické osobě nebo subjektu podle písmene a) k datu výplaty, s výjimkou případů, kdy nebyly oznámeny informace požadované členským státem, který tuto úlevu uplatňuje;

c) s výjimkou okolností uvedených v čl. 11 odst. 2 členský stát nevylučuje žádosti o úlevu;

d) s výjimkou okolností uvedených v čl. 11 odst. 2 členský stát nevyžaduje od fyzické osoby nebo subjektu, které mají nárok na úlevu, ani od finančního zprostředkovatele, který není plátcem srážkové daně, dodatečné informace ani jim neukládá další povinnosti, kromě informací a povinností, které jsou stanoveny v článcích 12, 13 a 15 podle toho, o jaký případ jde;

e) členský stát stanovil pravidla týkající se odpovědnosti za celkovou či částečnou ztrátu příjmů ze srážkové daně, která tomuto členskému státu vznikla v důsledku uplatňování tohoto systému úlevy u zdroje, a

f) členský stát stanovil účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení vnitrostátních předpisů týkajících se tohoto systému úlevy u zdroje;

32) „tržní kapitalizací“ celková hodnota veřejně obchodovaných akcií společností, jejichž akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo obchodované v mnohostranném obchodním systému, zastoupených v členském státě, kterou každoročně zveřejňuje ESMA;

33) „poměrem tržní kapitalizace“ poměr tržní kapitalizace členského státu k 31. prosinci k celkové tržní kapitalizaci Unie k 31. prosinci v daném roce, vyjádřený v procentech;

34) „systémem standardního vracení daně“ systém, v jehož rámci se provádí výplata dividend nebo úroků s přihlédnutím k obecné vnitrostátní sazbě srážkové daně, po níž následuje žádost o vrácení nadměrné srážkové daně nespadající pod postup stanovený v článku 14;

35) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/65/EU;

36) „SKIPCP“ subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ([14]),

37) „unijním alternativním investičním fondem“ unijní alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ([15])

38) „unijním správcem“ unijní správce ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. l) směrnice 2011/61/EU.

2. Pro účely odst. 1 bodů 2 a 3 tohoto článku se „regulovaným trhem“, „mnohostranným obchodním systémem“ a „organizovaným obchodním systémem“ rozumí regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém a organizovaný obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 21, 22 a 23 směrnice 2014/65/EU.

3. Pro účely odst. 1 bodu 20 mohou členské státy zdroje v souladu se svými vnitrostátními pravidly považovat za registrovaného vlastníka držitele depozitních poukázek namísto držitele podkladových cenných papírů, jako kdyby držitel depozitních poukázek do cenných papírů přímo investoval.

([14]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

KAPITOLA II

Digitální potvrzení o daňovém rezidentství

Článek 4

Digitální potvrzení o daňovém rezidentství (eTRC)

1. Členské státy zajistí automatizovaný proces vydávání digitálních potvrzení o daňovém rezidentství (eTRC) fyzickým osobám nebo subjektům, o nichž se má za to, že jsou daňovými rezidenty v jejich jurisdikci.

2. S výhradou odstavce 4 vydávají členské státy potvrzení eTRC na základě informací, které jsou vydávajícímu orgánu známy k datu vydání, do 14 kalendářních dnů od podání žádosti. Potvrzení eTRC musí splňovat technické požadavky přílohy I a musí obsahovat tyto informace:

a) je-li daňovým poplatníkem fyzická osoba, její jméno a příjmení, datum narození a daňové identifikační číslo, nebo neexistuje-li, jakýkoli funkční ekvivalent používaný pro daňové účely;

b) je-li daňovým poplatníkem subjekt, jeho název, daňové identifikační číslo, nebo neexistuje-li, jakýkoli funkční ekvivalent používaný pro daňové účely, a je-li k dispozici, evropský jedinečný identifikační kód (EUID) nebo identifikační kód právnické osoby (LEI) nebo jakékoli registrační číslo právnické osoby, které je platné po celé období, na které se potvrzení eTRC vztahuje;

c) adresu daňového poplatníka;

d) datum vydání potvrzení eTRC;

e) období, na které se vztahuje;

f) údaje o daňovém orgánu, který potvrzení eTRC vydal;

g) v příslušných případech jednu nebo více smluv o zamezení dvojího zdanění, podle nichž daňový poplatník žádá, aby byl považován za daňového rezidenta v členském státě vydání;

h) jakékoli další informace, které jsou nezbytné k prokázání daňové rezidence daňového poplatníka, pokud potvrzení eTRC nemá být použito pro úlevu z nadměrné srážkové daně v rámci Unie.

3. Potvrzení eTRC:

a) se vztahuje na období nepřesahující kalendářní rok nebo zdaňovací období, pro které bylo vydáno, podle situace ve vydávajícím členském státě, a

b) platí pro potvrzení daňové rezidence v období, na které se potvrzení vztahuje, ledaže členský stát vydávající potvrzení eTRC má důkaz o tom, že osoba, jíž se potvrzení eTRC týká, není po celé toto období nebo jeho část daňovým rezidentem v jeho jurisdikci, a tento členský stát platnost potvrzení eTRC zcela nebo částečně zruší.

4. Pokud je k ověření daňového rezidentství konkrétního daňového poplatníka zapotřebí více než 14 kalendářních dní, členský stát informuje fyzickou osobu nebo subjekt, které o potvrzení eTRC žádají, o dodatečně potřebné lhůtě a o důvodech prodlení.

5. Členské státy uznají potvrzení eTRC vydané jiným členským státem jako doklad o daňové rezidenci daňového poplatníka v tomto jiném členském státě v souladu s odstavcem 3, aniž je dotčena možnost, aby členské státy prokázaly, že tento daňový poplatník je daňovým rezidentem v jejich jurisdikci.

6. Členský stát přijme vhodná opatření, kterými bude vyžadovat, aby fyzická osoba nebo subjekt, které jsou považovány za daňové rezidenty v jeho jurisdikci, informovaly daňový orgán vydávající potvrzení eTRC o jakékoli změně, která by mohla ovlivnit platnost nebo obsah tohoto potvrzení.

7. Členské státy přijmou nezbytná opatření, kterými budou vyžadovat předložení potvrzení eTRC, pokud je vyžadován důkaz o daňovém rezidentství fyzické osoby nebo subjektu, o nichž se má za to, že jsou daňovými rezidenty v členském státě, pro žádost o uplatnění úlevy u zdroje nebo rychlého vrácení daně s cílem získat úlevu z nadměrné srážkové daně

z dividend vyplacených z veřejně obchodovaných akcií, nebo případně úroků vyplacených z veřejně obchodovaných dluhopisů, vydaných rezidentem v jejich jurisdikci.

8. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví standardní elektronické formuláře pro vydávání potvrzení eTRC, včetně jazykového režimu, a technické protokoly, včetně bezpečnostních norem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 21.

KAPITOLA III

Postup při poskytování úlevy ze srážkové daně

Oddíl 1

Certifikovaní finanční zprostředkovatelé

Článek 5

Vnitrostátní registr certifikovaných finančních zprostředkovatelů

1. Členské státy uvedené v čl. 2 odst. 2 a 4 zřídí vnitrostátní registr certifikovaných finančních zprostředkovatelů.

2. Členské státy uvedené v čl. 2 odst. 3 a 5, které se rozhodnou uplatňovat kapitolu III, zřídí vnitrostátní registr certifikovaných finančních zprostředkovatelů.

3. Členské státy, které zřídí vnitrostátní registr podle odstavců 1 nebo 2, určí příslušný orgán odpovědný za vedení a aktualizaci tohoto vnitrostátního registru.

4. Vnitrostátní registr obsahuje tyto informace o certifikovaných finančních zprostředkovatelích:

a) název certifikovaného finančního zprostředkovatele;

b) datum registrace certifikovaného finančního zprostředkovatele;

c) kontaktní údaje a jakoukoli existující internetovou stránku certifikovaného finančního zprostředkovatele;

d) EUID, nebo pokud certifikovaný finanční zprostředkovatel EUID nemá, identifikační kód právnické osoby (LEI) nebo jakékoli registrační číslo právnické osoby vydané v zemi jeho rezidence.

5. Pro účely tohoto článku a článků 10 až 15 povolí členské státy certifikovanému finančnímu zprostředkovateli, aby převzal povinnosti a odpovědnosti stanovené v článcích 10 až 15, pokud jde o postavení finančního zprostředkovatele, který je součástí platebního řetězce cenných papírů a není certifikovaným finančním zprostředkovatelem, pokud se na tom finanční zprostředkovatel a certifikovaný finanční zprostředkovatel dohodli.

6. Vnitrostátní registry jsou prostřednictvím internetové stránky Komise veřejně přístupné na Evropském portálu certifikovaných finančních zprostředkovatelů uvedeném v článku 6 (dále jen „portál“) a alespoň jednou měsíčně se aktualizují.

7. Členské státy jsou nadále odpovědné za veškerá rozhodnutí týkající se registrace finančního zprostředkovatele nebo jejího zamítnutí či týkající se výmazu finančního zprostředkovatele z jejich vnitrostátního registru a za opatření uložená finančním zprostředkovatelům.

8. Veškerá práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí uvedených v odstavci 7 jsou použitelná od oznámení příslušného členského státu dotčenému finančnímu zprostředkovateli.

9. Komise nenese za žádných okolností odpovědnost za obsah na portálu ani za to, že mezi členskými státy neproběhne výměna informací o registraci finančního zprostředkovatele či jejím zamítnutí nebo o výmazu finančního zprostředkovatele z vnitrostátního registru, ani za jakákoli opatření uložená členskými státy finančním zprostředkovatelům.

Článek 6

Vytvoření a provoz Evropského portálu certifikovaných finančních zprostředkovatelů

1. Komise vytvoří a provozuje Evropský portál certifikovaných finančních zprostředkovatelů (dále jen „portál“) vlastními prostředky nebo prostřednictvím třetí strany.

2. Pokud se Komise rozhodne vytvořit nebo provozovat portál prostřednictvím třetí strany, vybere třetí stranu a prosazuje dohodu uzavřenou s touto třetí stranou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([16]).

3. Portál slouží jako elektronické přístupové místo pro žádosti finančních zprostředkovatelů o registraci ve vnitrostátních registrech členských států. Portál umožňuje výměnu informací mezi členskými státy o registraci finančního zprostředkovatele či jejím zamítnutí nebo o výmazu finančního zprostředkovatele z vnitrostátního registru a o opatřeních uložených finančním zprostředkovatelům.

4. Členské státy zajistí, aby byly portálu poskytovány informace podle článků 7, 8 a 9 této směrnice a aby byly jejich vnitrostátní registry v rámci portálu interoperabilní.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví technické specifikace pro provoz portálu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 21.

Článek 7

Povinnost registrovat se jako certifikovaný finanční zprostředkovatel

1. Členské státy, které vedou vnitrostátní registr v souladu s článkem 5, vyžadují, aby se všechny velké instituce, které provádějí výplaty dividend a případně úroků z cenných papírů vydaných rezidenty v jejich jurisdikci, a centrální depozitáři cenných papírů uvedení v čl. 3 odst. 1 bodě 4, kteří jsou pro tyto platby plátci srážkové daně, zaregistrovali v jejich vnitrostátním registru.

2. Členské státy, které vedou vnitrostátní registr v souladu s článkem 5, na požádání umožní registraci v tomto vnitrostátním registru každému finančnímu zprostředkovateli, který splňuje požadavky článku 8.

Článek 8

Postup registrace

1. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy finanční zprostředkovatel podává žádost o registraci v jejich vnitrostátním registru, byla tato žádost schválena do tří měsíců od data podání, pokud daný finanční zprostředkovatel poskytl doklady o splnění všech těchto požadavků:

a) je daňovým rezidentem v členském státě nebo jurisdikci třetí země, která není uvedena v příloze I závěrů Rady o revidovaném unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti nebo v tabulce I přílohy nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675;

b) pokud je žádající finanční zprostředkovatel úvěrovou institucí, investičním podnikem nebo centrálním depozitářem cenných papírů, povolení relevantního příslušného orgánu v jurisdikci daňové rezidence k výkonu činností v oblasti uložení, správy nebo úschovy, nebo je-li žádající finanční zprostředkovatel centrálním depozitářem cenných papírů, povolení relevantního příslušného orgánu v jurisdikci daňové rezidence k výkonu těchto činností; pokud je žádající finanční zprostředkovatel daňovým rezidentem v jurisdikci třetí země a získal takové povolení podle vnitrostátních pravidel, které členský stát nepovažuje za srovnatelná se směrnicí 2013/36/EU nebo případně směrnicí 2014/65/EU, může tento členský stát tento požadavek považovat za nesplněný;

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

c) prohlášení o souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ([17]), nebo se srovnatelnými pravidly jurisdikce třetí země, která není uvedena v příloze I závěrů Rady o revidovaném unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti nebo v tabulce I přílohy nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675.

2. Členský stát povolí certifikovanému finančnímu zprostředkovateli jednat jménem jiného finančního zprostředkovatele, který je součástí téže skupiny, a převzít povinnost stanovenou v článku 7 a povinnosti a odpovědnosti stanovené v článcích 10 až 15.

3. Pokud je žádající finanční zprostředkovatel daňovým rezidentem v jurisdikci třetí země, v níž se směrnice 2010/24/EU ani úmluva, která poskytuje pomoc při výběru daní, nevztahuje na vymáhání celé ztráty příjmů ze srážkové daně nebo její části podle článku 18, může členský stát, jemuž byla žádost předložena, požadovat dostatečné a přiměřené záruky k zajištění náhrady této ztráty v souvislosti s žádostmi o úlevu.

4. Členský stát může žádost o registraci zamítnout v těchto případech:

a) dotčený finanční zprostředkovatel se dopustil jednoho nebo více trestných činů nebo porušení předpisů podle vnitrostátních pravidel členského státu nebo jiné jurisdikce a tyto trestné činy nebo porušení předpisů vedly ke ztrátě příjmů ze srážkové daně nebo

b) členský stát nebo jiná jurisdikce zahájily ve vztahu k dotčenému finančnímu zprostředkovateli šetření ohledně možného daňového podvodu nebo zneužití daňových předpisů, které by mohly vést ke ztrátě příjmů ze srážkové daně.

Pro účely písmene a) vezme členský stát zdroje tyto trestné činy nebo porušení předpisů v úvahu pouze v rozsahu, v jakém se o nich tento členský stát dozvěděl nejvýše deset let před podáním žádosti o registraci.

5. Finanční zprostředkovatelé bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu členského státu každou změnu informací poskytnutých podle odst. 1 písm. a) až c).

6. Pokud je žádost o registraci podle odstavce 4 zamítnuta, členský stát zajistí, aby finanční zprostředkovatel mohl podat další žádost o registraci, pokud členský stát zjistí, že okolnosti vedoucí k zamítnutí byly napraveny.

Článek 9

Výmaz z vnitrostátního registru

1. Členský stát vymaže ze svého vnitrostátního registru každého certifikovaného finančního zprostředkovatele registrovaného podle čl. 7 odst. 2, pokud tento certifikovaný finanční zprostředkovatel:

a) o takový výmaz požádá nebo

b) přestal splňovat požadavky článku 8.

2. Členský stát může ze svého vnitrostátního registru vymazat každého certifikovaného finančního zprostředkovatele registrovaného podle čl. 7 odst. 2:

a) pokud bylo zjištěno, že certifikovaný finanční zprostředkovatel nesplnil své povinnosti podle této směrnice nebo směrnice (EU) 2015/849 nebo podle srovnatelných pravidel třetí země, v níž má daňovou rezidenci, nebo

b) pokud bylo zjištěno, že se certifikovaný finanční zprostředkovatel dopustil jednoho nebo více trestných činů nebo porušení předpisů podle vnitrostátních pravidel členského státu nebo jiné jurisdikce a tyto trestné činy nebo porušení předpisů vedly ke ztrátě příjmů ze srážkové daně, nebo

c) pokud členský stát nebo jiná jurisdikce zahájily ve vztahu k certifikovanému finančnímu zprostředkovateli šetření ohledně možného daňového podvodu nebo zneužití daňových předpisů, které by mohly vést ke ztrátě příjmů ze srážkové daně.

([17]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

Pro účely písmene b) vezme členský stát zdroje tyto trestné činy nebo porušení předpisů v úvahu pouze v rozsahu, v jakém se o nich tento členský stát dozvěděl nejvýše deset let před výmazem finančního zprostředkovatele.

3. Členský stát může zakázat kterémukoli certifikovanému finančnímu zprostředkovateli registrovanému podle čl. 7 odst. 1, aby požádal o úlevu podle této směrnice:

a) pokud bylo zjištěno, že certifikovaný finanční zprostředkovatel nesplnil své povinnosti podle této směrnice nebo směrnice (EU) 2015/849 nebo podle srovnatelných pravidel třetí země, v níž má daňovou rezidenci, nebo

b) pokud bylo zjištěno, že se certifikovaný finanční zprostředkovatel dopustil jednoho nebo více trestných činů nebo porušení předpisů podle vnitrostátních pravidel členského státu nebo jiné jurisdikce a tyto trestné činy nebo porušení předpisů vedly ke ztrátě příjmů ze srážkové daně, nebo

c) pokud členský stát nebo jiná jurisdikce zahájily ve vztahu k certifikovanému finančnímu zprostředkovateli šetření ohledně možného daňového podvodu nebo zneužití daňových předpisů, které by mohly vést ke ztrátě příjmů ze srážkové daně.

Pro účely písmene b) vezme členský stát zdroje tyto trestné činy nebo porušení předpisů v úvahu pouze v rozsahu, v jakém se o nich tento členský stát dozvěděl nejvýše deset let před zákazem žádat o úlevu.

Uplatní-li členský stát ve vztahu k certifikovanému finančnímu zprostředkovateli zákaz podle tohoto odstavce, aktualizuje neprodleně odpovídajícím způsobem informace obsažené ve vnitrostátním registru.

4. Pokud členský stát vymaže finančního zprostředkovatele ze svého vnitrostátního registru podle odstavce 1 nebo 2 nebo pokud certifikovanému finančnímu zprostředkovateli zakáže žádat o úlevu podle odstavce 3, tento členský stát zajistí, aby daný finanční zprostředkovatel byl znovu registrován nebo mu bylo umožněno podat další žádost o úlevu, pokud členský stát zjistil, že okolnosti, které k výmazu nebo zákazu vedly, byly napraveny.

Oddíl 2

Oznamování

Článek 10

Oznamovací povinnost

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé registrovaní v jejich vnitrostátním registru měli povinnost oznamovat svému příslušnému orgánu informace uvedené v oddílech A až E přílohy II, a to během druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k výplatě. Nebyl-li pokyn k vypořádání jakékoli části obchodu dosud realizován, uvedou certifikovaní finanční zprostředkovatelé tu část, jejíž vypořádání ještě probíhá.

2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku mohou členské státy požadovat, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé registrovaní v jejich vnitrostátním registru oznamovali svému příslušnému orgánu informace uvedené v oddíle F a případně oddíle G přílohy II, a to během druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k výplatě.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé uvedení v čl. 5 odst. 5 měli povinnost oznamovat svému příslušnému orgánu informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku a případně v odstavci 2 tohoto článku, pokud jde o část platebního řetězce cenných papírů, pro kterou finanční zprostředkovatel provádějící výplatu není certifikovaným finančním zprostředkovatelem.

4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 mohou členské státy přijmout nezbytná opatření, aby povinnost oznamovat příslušnému orgánu informace uvedené v daných odstavcích měl pouze plátce srážkové daně nebo certifikovaný finanční zprostředkovatel v příslušném platebním řetězci cenných papírů, který byl jmenován jejich příslušným orgánem nebo určen podle vnitrostátních pravidel. Certifikovaní finanční zprostředkovatelé poskytují tyto informace v celém platebním řetězci cenných papírů v postupném pořadí a s ohledem na postavení těchto certifikovaných finančních zprostředkovatelů v platebním řetězci cenných papírů, jehož jsou součástí, tak aby se informace nakonec dostaly k plátci srážkové daně nebo k dotčenému certifikovanému finančnímu zprostředkovateli.

5. Členské státy uvedené v čl. 2 odst. 5, které se rozhodnou uplatňovat kapitolu III a vedou vnitrostátní registr zřízený v souladu s článkem 5, nevyžadují oznamování informací uvedených v oddíle E přílohy II.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví standardní elektronické formuláře, včetně jazykového režimu, a požadavky na komunikační kanály pro oznamování informací uvedených v příloze II. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 21.

7. Členské státy vyžadují, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé registrovaní v jejich vnitrostátním registru uchovávali dokumentaci dokládající oznamované informace po dobu deseti let a aby umožnili přístup k jakýmkoli dalším informacím, které jsou nezbytné pro správné uplatňování pravidel pro srážkové daně, a vyžadují, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé vymazali nebo anonymizovali veškeré osobní údaje obsažené v této dokumentaci, jakmile je audit ukončen, nejpozději však deset let po oznámení.

Oddíl 3

Systémy Úlevy

Článek 11

Žádost o úlevu u zdroje nebo rychlé vrácení daně

1. Členské státy zdroje vyžadují, aby certifikovaný finanční zprostředkovatel, který vede investiční účet registrovaného vlastníka přijímajícího dividendy nebo úroky vyplacené rezidentem v členském státě zdroje, požádal jménem tohoto registrovaného vlastníka o úlevu podle článku 13 nebo případně článku 14, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) registrovaný vlastník pověřil certifikovaného finančního zprostředkovatele, aby jeho jménem požádal o úlevu, a

b) certifikovaný finanční zprostředkovatel ověřil a stanovil způsobilost registrovaného vlastníka pro poskytnutí úlevy v souladu s článkem 12 nebo případně článkem 15.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou členské státy zcela nebo částečně vyloučit žádosti o úlevu v rámci systémů stanovených v článcích 13 a 14, nastane-li některá z těchto okolností:

a) dividenda byla vyplacena z veřejně obchodované akcie, kterou registrovaný vlastník nabyl v rámci obchodu uskutečněného v období pěti dnů před ex-dividend dnem;

b) výplata dividendy z podkladového cenného papíru, pro kterou je požadována úleva, je spojena s finanční dohodou, která k ex-dividend dni nebyla vypořádána, jejíž platnost neuplynula nebo která nebyla jinak ukončena;

c) alespoň jeden z finančních zprostředkovatelů v platebním řetězci cenných papírů není certifikovaným finančním zprostředkovatelem a žádný certifikovaný finanční zprostředkovatel nepřevzal postavení tohoto finančního zprostředkovatele pro účely článku 10 v souladu s čl. 5 odst. 5;

d) je požadováno osvobození od srážkové daně;

e) je požadována snížená sazba srážkové daně, která nevyplývá ze smluv o zamezení dvojího zdanění;

f) výplata dividend přesahuje hrubou částku nejméně 100 000 EUR na jednoho registrovaného vlastníka a na jeden výplatní den.

Pro účely prvního pododstavce písm. f) tohoto odstavce se výše výplaty dividend určí podle hrubé výše dividend na jednoho investora, který drží účast v subjektu kolektivního investování, pokud má příslušný investor nárok na úlevu podle čl. 15 odst. 2 písm. a) nebo případně b).

3. Ustanovení odst. 2 písm. f) se nepoužije, pokud nárok na úlevu z nadměrné srážkové daně má:

a) státní důchodový systém členského státu nebo instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění registrovaná nebo povolená v členském státě v souladu s čl. 9 odst. 1 směrnice (EU) 2016/2341, nebo

b) subjekt kolektivního investování, který je SKIPCP usazeným v souladu s čl. 1 odst. 1 směrnice 2009/65/ES, unijním alternativním investičním fondem nebo unijním správcem.

4. Odstavec 2 se použije na jakékoli ujednání, na jehož základě je výplata dividend rozdělena, nebo na jakýkoli jiný subjekt kolektivního investování než uvedený v odst. 3 písm. b), zřízený výhradně za účelem zachování nižší úrovně výplaty dividend, než je částka uvedená v odst. 2 písm. f).

5. Bez ohledu na odstavec 1, pokud finanční zprostředkovatel, který vede investiční účet registrovaného vlastníka, není certifikovaným finančním zprostředkovatelem, umožní členské státy certifikovanému finančnímu zprostředkovateli požádat o úlevu podle článku 13 nebo případně článku 14, s výhradou čl. 5 odst. 5 a článku 10.

6. Systémy úlevy z daně podle článku 13 a případně článku 14 neomezují kontrolní pravomoci členských států podle jejich vnitrostátních pravidel ve vztahu ke zdanitelným příjmům, na které byla tato úleva uplatněna, a nemají vliv na práva členských států na zdanění.

7. Pokud má členský stát před vstupem této směrnice v platnost systém pro úlevu u zdroje nebo pro rychlé vrácení daně nebo jejich kombinaci a pokud tento členský stát uplatňuje kapitolu III podle článku 2, zajistí tento členský stát soulad daného systému s kapitolou III pro všechny žádosti o úlevu, na kterou se vztahuje tato směrnice, tedy úlevu týkající se dividend z veřejně obchodovaných akcií, a pokud se členský stát rozhodne zahrnout úroky z veřejně obchodovaných dluhopisů vyplácené nerezidentům, též těchto úroků. Členské státy mohou v případech uvedených v odst. 2 písm. e) tohoto článku rovněž zachovat a uplatňovat stávající vnitrostátní systém úlevy u zdroje, v němž se provádějí ověření za účelem:

a) zajištění rovného zacházení s domácími a přeshraničními situacemi, aby bylo dosaženo souladu s hlavou IV kapitolami 2 a 4 Smlouvy o fungování EU, nebo

b) uplatňování snížených sazeb srážkové daně v souladu se směrnicemi Rady 2003/49/ES ([18]) nebo 2011/96/EU ([19]).

Článek 12

Hloubková kontrola způsobilosti registrovaného vlastníka

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby certifikovaný finanční zprostředkovatel, který žádá o úlevu jménem registrovaného vlastníka podle článku 13 nebo případně článku 14, měl povinnost získat od tohoto registrovaného vlastníka prohlášení, že registrovaný vlastník:

a) má nárok na úlevu ze srážkové daně z dividend nebo úroků v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění, včetně právního základu a použitelné sazby srážkové daně, a

b) požaduje-li to členský stát zdroje, je skutečným vlastníkem ve vztahu k dividendě nebo úrokům v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění, a

c) je či není zapojen do finanční dohody spojené s podkladovou veřejně obchodovanou akcií, která před ex-dividend dnem nebyla vypořádána, jejíž platnost neuplynula nebo která nebyla jinak ukončena, a

d) zavazuje se, že certifikovaného finančního zprostředkovatele bez zbytečného odkladu informuje o jakékoli změně své situace.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé žádající o úlevu jménem registrovaného vlastníka podle článku 13 a případně článku 14 měli povinnost na základě informací, které mají k dispozici, ověřit:

([18]) Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 49).

([19]) Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 345, 29.12.2011, s. 8).

a) potvrzení eTRC registrovaného vlastníka nebo doklad o daňovém rezidentství ve třetí zemi, který členský stát zdroje považuje za vhodný;

b) bez ohledu na písmeno a) dokumentaci, kterou členský stát zdroje považuje za vhodnou, pokud je registrovaným vlastníkem subjekt, pro který nelze vydat potvrzení eTRC nebo který nemůže získat doklad o daňovém rezidentství ve třetí zemi, protože se na tento subjekt pro daňové účely nebere ohled a jeho příjmy nebo jejich část se zdaňují na úrovni osob, jež mají v tomto subjektu podíl, přičemž tento subjekt však má nárok na úlevu ze srážkové daně z dividend nebo úroků v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění;

c) prohlášení registrovaného vlastníka podle odstavce 1 tohoto článku a jeho daňové rezidentství oproti informacím, které certifikovaný finanční zprostředkovatel získal nebo má povinnost získat, včetně informací shromážděných pro jiné daňové účely nebo na základě požadavků v rámci boje proti praní peněz, jimž certifikovaný finanční zprostředkovatel podléhá podle směrnice (EU) 2015/849, nebo srovnatelných informací požadovaných ve třetích zemích;

d) nárok registrovaného vlastníka na zvláštní sníženou sazbu srážkové daně v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo se smlouvou o zamezení dvojího zdanění mezi členským státem zdroje a jurisdikcí, kde je registrovaný vlastník daňovým rezidentem;

e) v případě výplaty dividendy možnou existenci jakékoli finanční dohody, která k ex-dividend dni nebyla vypořádána, jejíž platnost neuplynula nebo která nebyla jinak ukončena;

f) v případě výplaty dividendy skutečnost, zda podkladová akcie byla registrovaným vlastníkem nabyta v rámci obchodu uskutečněného v období pěti dnů před ex-dividend dnem.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce může členský stát zdroje za vhodný doklad o daňovém rezidentství ve třetí zemi považovat potvrzení o daňovém rezidentství, které má rovnocenný obsah jako potvrzení stanovené v čl. 4 odst. 2 a splňuje technické požadavky uvedené v příloze I bodě 1;

3. Členské státy mohou certifikovanému finančnímu zprostředkovateli povolit, aby získal prohlášení uvedené v odstavci 1 a provedl ověření podle odst. 2 písm. a) až d) jednou ročně, ledaže certifikovaný finanční zprostředkovatel ví nebo by měl vědět, že došlo ke změně okolností nebo že dané prohlášení nebo informace, které mají být ověřeny, jsou nesprávné nebo nespolehlivé.

4. V případě uvedeném v čl. 5 odst. 5 umožní členské státy certifikovanému finančnímu zprostředkovateli, aby se spoléhal na dokumentaci shromážděnou a informace ověřené finančním zprostředkovatelem, který vede investiční účet registrovaného vlastníka podle tohoto článku, aniž je dotčena skutečnost, že odpovědnost za tyto povinnosti nadále nese certifikovaný finanční zprostředkovatel.

5. Členské státy vyžadují, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé žádající o úlevu podle článku 13 nebo případně článku 14 uchovávali veškerou podpůrnou dokumentaci a umožnili k ní přístup v souladu s čl. 10 odst. 7.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví standardní vzory elektronických formulářů pro prohlášení uvedené v tomto článku, včetně jazykového režimu. Tyto vzory zahrnují informace uvedené v odst. 1 písm. a), c) a d) tohoto článku a umožňují členským státům požadovat konkrétní doplňující informace. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 21.

Článek 13

Systém úlevy u zdroje

Členské státy mohou zavést systém, kterým umožní certifikovaným finančním zprostředkovatelům, kteří vedou investiční účet registrovaného vlastníka, aby jménem registrovaného vlastníka požádali o úlevu u zdroje v souladu s článkem 11 tím, že plátci srážkové daně poskytnou tyto informace:

a) daňové rezidentství registrovaného vlastníka nebo případně informace obsažené v dokumentaci uvedené v čl. 12 odst. 2 písm. b); a

b) použitelnou sazbu srážkové daně z výplaty v souladu s vnitrostátními pravidly nebo případně se smlouvou o zamezení dvojího zdanění.

Článek 14

Systém rychlého vracení daně

1. Členské státy mohou zavést systém, kterým umožní certifikovaným finančním zprostředkovatelům, kteří vedou investiční účet registrovaného vlastníka, aby jménem registrovaného vlastníka požádali o rychlé vrácení nadměrné srážkové daně v souladu s článkem 11, pokud jsou informace uvedené v odstavci 3 tohoto článku poskytnuty během druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k výplatě dividendy nebo úroku.

2. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku, členské státy vyřídí žádost o rychlé vrácení daně podanou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku do 60 kalendářních dnů po uplynutí lhůty pro podání této žádosti. Členské státy uplatní v souladu s článkem 16 úrok z částky vrácené daně za každý den prodlení po 60. dni.

3. Certifikovaný finanční zprostředkovatel, který žádá o rychlé vrácení daně, poskytne příslušnému členskému státu tyto informace:

a) údaje o registrovaném vlastníkovi podle přílohy II oddílu B;

b) údaje o výplatě dividend nebo úroků podle přílohy II oddílu D a případně oddílu G;

c) základ použitelné sazby srážkové daně a celkovou částku nadměrné srážkové daně, která má být vrácena;

d) daňové rezidentství registrovaného vlastníka, v příslušných případech včetně kódu pro ověření potvrzení eTRC, nebo případně informace obsažené v dokumentaci uvedené v čl. 12 odst. 2 písm. b);

e) prohlášení registrovaného vlastníka v souladu s článkem 12.

4. Členské státy mohou zamítnout žádost o vrácení daně podanou podle tohoto článku v kterémkoli z těchto případů:

a) nejsou splněny požadavky stanovené v odstavci 1 nebo 3 tohoto článku nebo v článku 11 nebo 12;

b) informace, které jsou nezbytné k rekonstrukci příslušného platebního řetězce cenných papírů a které jsou uvedeny v příloze II, nebyly ke konci lhůty stanovené v odstavci 1 tohoto článku poskytnuty úplně a správně;

c) členský stát na základě kritérií pro posouzení rizik zahájí v souvislosti s žádostí o vrácení daně jakékoli ověřovací řízení nebo daňovou kontrolu v souladu se svými vnitrostátními pravidly.

5. Zamítnutí žádosti o vrácení daně podle odstavce 4 nebrání uplatnění úroku z prodlení v souladu s odstavcem 2 v případě, že vrácení daně je nakonec přiznáno a okolnosti stanovené v odst. 4 písm. a) nebo b) neexistují.

6. Zamítnutí podle odst. 4 písm. a) a b) se sdělí žádajícímu certifikovanému finančnímu zprostředkovateli a nebrání žádosti o vrácení daně v rámci standardního systému vracení daně stanoveného vnitrostátními pravidly.

7. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví standardní elektronické formuláře, včetně jazykového režimu, a požadavky na komunikační kanály pro podávání žádostí podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 21.

Článek 15

Zvláštní ustanovení pro nepřímé investice

1. Členské státy umožní certifikovanému finančnímu zprostředkovateli, který vede investiční účet registrovaného vlastníka přijímajícího dividendy nebo úroky, aby jménem tohoto registrovaného vlastníka požádal o úlevu podle článku 13 a případně článku 14, pokud jsou splněny požadavky stanovené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

2. Pro účely odstavce 1 je registrovaným vlastníkem:

a) subjekt kolektivního investování, který drží cenné papíry na účet investorů, kteří mají nárok na úlevu ze srážkové daně z dividend nebo úroků v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění, nebo

b) právnická osoba určená podle statutu fondu, zakladatelské listiny nebo prospektu subjektu kolektivního investování, který drží na investičním účtu cenné papíry, z nichž plynou dividendy nebo úroky, a vede interní záznamy umožňující individuální přidělení těchto cenných papírů tomuto subjektu kolektivního investování nebo případně investorům v tomto subjektu kolektivního investování, pokud má subjekt kolektivního investování nebo investoři v subjektu kolektivního investování ve vztahu k této dividendě nebo úroku nárok na úlevu ze srážkové daně v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění.

3. Pro účely odstavce 1 získá certifikovaný finanční zprostředkovatel žádající o úlevu prohlášení od:

a) každého subjektu kolektivního investování, který má nárok na úlevu ze srážkové daně, nebo případně každého investora v subjektu kolektivního investování, který má nárok na tuto úlevu, jehož cenné papíry jsou v držení registrovaného vlastníka, uvádějící, že:

   i) mají nárok na úlevu ze srážkové daně z dividend nebo úroků v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění, včetně právního základu a použitelné sazby srážkové daně, a

   ii) požaduje-li to členský stát zdroje, jsou skutečným vlastníkem ve vztahu k dividendě nebo úroku v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně smlouvou o zamezení dvojího zdanění, a

   iii) dali zmocnění k tomu, aby bylo o úlevu podle tohoto článku požádáno jejich jménem, a

   iv) bude-li úleva poskytnuta, vzdávají se svého práva samostatně požádat členský stát zdroje o úlevu podle této směrnice nebo v rámci systémů podle vnitrostátních pravidel členských států;

b) registrovaného vlastníka uvedeného v odst. 2 písm. a), uvádějící použitelné sazby srážkové daně s ohledem na vyplacenou dividendu nebo úrok;

c) registrovaného vlastníka uvedeného v odst. 2 písm. b), označující subjekt kolektivního investování, pro který jsou cenné papíry, z nichž plyne dividenda nebo úrok, drženy, v souladu s jeho interními záznamy, a uvádějící použitelné sazby srážkové daně s ohledem na vyplacenou dividendu nebo úrok;

d) registrovaného vlastníka obsahující informace uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. c) a d).

4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku poskytne certifikovaný finanční zprostředkovatel žádající o úlevu u zdroje podle článku 13 plátci srážkové daně:

a) místo informací uvedených v článku 13 informace uvedené v odst. 3 písm. b) nebo případně písm. c) tohoto článku, a pokud jde o subjekt kolektivního investování nebo investory v subjektu kolektivního investování, informace o jejich daňovém rezidentství nebo případně informace obsažené v dokumentaci uvedené v čl. 12 odst. 2 písm. b), a

b) pokud mají investoři v subjektu kolektivního investování nárok na úlevu, výši dividend nebo úroků připadajících na každého investora s nárokem na úlevu podle čl. 15 odst. 2.

5. Pro účely odstavce 1 tohoto článku, pokud certifikovaný finanční zprostředkovatel žádá o úlevu podle článku 14, poskytne členskému státu zdroje místo informací uvedených v čl. 14 odst. 3 písm. d) a e) informace uvedené v odstavci 3 tohoto článku a informace o daňovém rezidentství subjektu kolektivního investování nebo investorů v subjektu kolektivního investování, včetně kódu pro ověření potvrzení eTRC, nebo případně informace obsažené v dokumentaci uvedené v čl. 12 odst. 2 písm. b). Pokud mají investoři v subjektu kolektivního investování nárok na úlevu, certifikovaný finanční zprostředkovatel poskytne členskému státu zdroje rovněž výši dividend nebo úroků připadajících na každého investora s nárokem na úlevu podle čl. 15 odst. 2.

6. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby certifikovaní finanční zprostředkovatelé žádající o úlevu podle tohoto článku měli povinnost na základě informací, které mají k dispozici, ověřit:

a) dokumentaci uvedenou v čl. 12 odst. 2 písm. a) nebo b), pokud jde o každý subjekt kolektivního investování nebo případně každého investora v subjektu kolektivního investování, již mají nárok na úlevu;

b) nárok subjektu kolektivního investování nebo případně nárok investorů v subjektu kolektivního investování na zvláštní osvobození od daně nebo sníženou sazbu srážkové daně v souladu s vnitrostátními pravidly členského státu zdroje nebo případně se smlouvou o zamezení dvojího zdanění mezi členským státem zdroje a jurisdikcí daňové rezidence;

c) v případě výplaty dividendy možnou existenci jakékoli finanční dohody, která k ex-dividend dni nebyla vypořádána, jejíž platnost neuplynula nebo která nebyla jinak ukončena.

7. Ustanovení čl. 12 odst. 1, 2 a 3 se nepoužijí, je-li požadována úleva podle tohoto článku.

8. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví standardní elektronické formuláře, včetně jazykového režimu, a požadavky na komunikační kanály pro podávání žádostí podle odstavce 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 21.

Článek 16

Úrok z prodlení

Podle čl. 14 odst. 2 použijí členské státy, stanoví-li tak vnitrostátní pravidla, v souvislosti se zdaněním dividend nebo případně úroků úrok ve výši úrokové sazby nebo rovnocenného poplatku uplatňovaného členským státem na opožděné platby vratek srážkové daně.

Článek 17

Standardní systém vracení daně

1. Členské státy zajistí, aby byl zaveden a byl použitelný standardní systém vracení daně v případech, kdy jsou žádosti o úlevu v oblasti působnosti této směrnice vyloučeny ze systému úlevy u zdroje podle článku 13 a případně ze systému rychlého vracení daně podle článku 14.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby v případě, že se článek 13 a v příslušných případech článek 14 z důvodu nesplnění podmínek stanovených v této směrnici na dividendy nevztahují, měly osoby s nárokem na vrácení daně nebo jejich zplnomocněný zástupce žádající o vrácení nadměrné srážkové daně z těchto dividend povinnost poskytnout alespoň informace požadované podle přílohy II oddílu E, pokud již tyto informace nebyly poskytnuty podle článku 10.

Článek 18

Odpovědnost

Členské státy přijmou na základě svých vnitrostátních pravidel vhodná opatření k zajištění toho, aby vůči certifikovanému finančnímu zprostředkovateli, který zcela nebo částečně neplní své povinnosti podle článků 10, 11, 12, 13, 14 a 15, bylo možné vyvodit odpovědnost za celou ztrátu příjmů ze srážkové daně nebo její část.

KAPITOLA IV

Sankce a závěrečná ustanovení

Článek 19

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 20

Informace zveřejňované orgánem ESMA

1. Nejpozději od roku 2026 ESMA každoročně, do 120 pracovních dnů od začátku každého roku, zveřejní tržní kapitalizaci a poměr tržní kapitalizace každého členského státu alespoň za předchozí rok. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro metodiku výpočtu tržní kapitalizace ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 32 a poměru tržní kapitalizace ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 33. ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. října 2025.

2. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 1 tohoto článku postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 21

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 22

Hodnocení

1. Komise do 31. prosince 2032 vyhodnotí, jaký dopad mají na dosažení cílů této směrnice:

a) mechanismy oznamování podle článku 10 a

b) možnost členských států, které splňují podmínky čl. 2 odst. 3, neuplatňovat kapitolu III.

Komise ve stejné lhůtě předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

2. Komise do 31. prosince 2034 a poté každých pět let přezkoumá a vyhodnotí fungování této směrnice, včetně případné potřeby změnit konkrétní ustanovení, a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pro účely hodnocení této směrnice sdělí členské státy Komisi příslušné roční statistické údaje uvedené v odstavci 4, a to za účelem zlepšení postupů při poskytování úlevy ze srážkové daně s cílem snížit dvojí zdanění a bojovat proti zneužívání daňových předpisů.

4. Komise postupem podle čl. 21 odst. 2 stanoví seznam ročních statistických údajů, které mají členské státy poskytovat pro účely hodnocení této směrnice, jakož i formát a podmínky sdělování těchto informací.

5. Komise nakládá s informacemi, které jí jsou poskytnuty podle této směrnice, jako s důvěrnými v souladu s předpisy platnými pro orgány Unie.

6. Informace, které Komisi poskytl některý členský stát podle odstavce 3, a veškeré zprávy či dokumenty vypracované Komisí na jejich základě mohou být předány jiným členským státům. Veškeré takové předané informace podléhají úřednímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátních pravidel členského státu, který je obdržel.

Článek 23

Ochrana osobních údajů

1. Pro účely správného uplatňování této směrnice členské státy omezí rozsah povinností a práv stanovených v článcích 13 až 19 nařízení (EU) 2016/679 na míru nezbytnou pro ochranu zájmů uvedených v čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení, pokud tyto povinnosti nebo výkon těchto práv mohou tyto zájmy ohrozit.

2. Při zpracování osobních údajů se certifikovaní finanční zprostředkovatelé a příslušné orgány členských států považují za správce ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 v rozsahu svých příslušných činností podle této směrnice.

3. Informace, včetně osobních údajů, zpracovávané v souladu s touto směrnicí nejsou uchovávány déle, než je nezbytné pro dosažení účelů této směrnice, a v každém případě v souladu s vnitrostátními předpisy každého správce údajů upravujícími promlčecí lhůty.

Článek 24

Oznámení

Členský stát, který zřídí a vede vnitrostátní registr podle článku 5, informuje Komisi o všech následných změnách pravidel, kterými se daný vnitrostátní registr řídí. Komise tyto informace zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a podle potřeby je aktualizuje.

Článek 25

Provedení

1. Členské státy do 31. prosince 2028 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2030.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy, které ke dni provedení této směrnice splňují podmínky čl. 2 odst. 3 a nerozhodnou se uplatňovat kapitolu III, oznámí tuto skutečnost Komisi do 31. prosince 2028. Neprodleně jí sdělí veškeré následné změny svého vnitrostátního systému úlevy u zdroje týkající se podmínek uvedených v čl. 3 odst. 1 bodu 31.

Členské státy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s kapitolou III, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 3, nebo do pěti let od čtvrtého po sobě jdoucího zveřejnění údajů orgánem ESMA, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 4, z nichž vyplývá, že poměr tržní kapitalizace tohoto členského státu dosáhl prahové hodnoty stanovené v článku 2 nebo ji překročil.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 10. prosince 2024.

Za Radu

předseda

VARGA M.

PŘÍLOHA I

DIGITÁLNÍ POTVRZENÍ O DAŇOVÉM REZIDENTSTVÍ PODLE ČLÁNKU 4

Technické požadavky

1. Digitální potvrzení o daňovém rezidentství (eTRC):

   — se vydává s elektronickou pečetí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ([1]);

   — nabízí možnost předložení potvrzení eTRC ve formátu čitelném pouhým okem i ve strojově čitelném formátu pomocí dokumentů PDF nebo podobných jiných formátů, které lze použít v automatizovaných systémech;

   — je možné vytisknout,

   — obsahuje volné textové pole pro uvedení informací podle čl. 4 odst. 2 písm. h).

2. Pokud jsou v Unii splněny právní a technické požadavky, mohou členské státy zavést postup ověřování založený na evropské peněžence digitální identity, jak je uvedeno v oddíle 1 nařízení (EU) č. 910/2014 ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1183 ([2]).

Komisi při zavádění potvrzení eTRC členskými státy podporuje výbor. Tento výbor může dále poskytovat technickou podporu, pokud jde o případné změny technického základu potvrzení eTRC nebo o nový technický vývoj.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1183 ze dne 11. dubna 2024, kterým se mění nařízení (EU) č. 910/2014, pokud jde o zřízení evropského rámce pro digitální identitu (Úř. věst. L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

PŘÍLOHA II

OZNAMOVÁNÍ INFORMACÍ PODLE ČLÁNKŮ 10 A 17

Certifikovaní finanční zprostředkovatelé poskytují tyto informace v odpovídajícím formátu xml:

Druh informací	Specifikace
A. **Informace o osobě, která informace poskytuje**	
Název certifikovaného finančního zprostředkovatele nebo případně plátce srážkové daně	
Jedinečný evropský identifikační kód (EUID), identifikační kód právnické osoby (LEI) nebo jiná alternativa	
Sídlo	
Jiné relevantní údaje	Daňové identifikační číslo (DIČ) přidělené členským státem zdroje, je-li k dispozici, a DIČ přidělené jurisdikcí daňové rezidence, DIČ vydávající jurisdikce či jurisdikcí E-mailová adresa a telefonní číslo
Údaj o tom, zda jsou poskytnuty informace podle čl. 10 odst. 3	Identifikace finančního zprostředkovatele, který není certifikovaným finančním zprostředkovatelem (název a EUID, LEI nebo jiná alternativa)
B. **Informace o příjemci výplaty dividend nebo úroků**	
Identifikace finančního zprostředkovatele nebo konečného investora, který je příjemcem výplaty dividend nebo úroků Použije-li se možnost oznamování podle čl. 10 odst. 4: plátce srážkové daně nebo určený certifikovaný finanční zprostředkovatel jsou povinni oznámit informace o konečném investorovi, který je příjemcem výplaty dividend nebo úroků	
Fyzická osoba	Jméno, DIČ přidělené členským státem zdroje, je-li k dispozici, a DIČ přidělené jurisdikcí daňové rezidence, DIČ vydávající jurisdikce, datum narození, adresa
Subjekt	Název, DIČ přidělené členským státem zdroje, je-li k dispozici, a daňové identifikační číslo přidělené jurisdikcí daňové rezidence, DIČ vydávající jurisdikce, adresa, případně LEI, případně EUID Neexistuje-li identifikační číslo, právní forma a datum vzniku.
Informace o daňovém rezidentství (vyplní se, pokud je osoba v oddíle A certifikovaným finančním zprostředkovatelem registrovaného vlastníka)	Kód pro ověření potvrzení eTRC nebo případně informace obsažené v čl. 12 odst. 2 písm. b)
	Název země daňové rezidence

Druh informací	Specifikace
Číslo investičního účtu	Číslo účtu, na kterém finanční zprostředkovatel / investor přijímající platbu drží cenné papíry
Typ účtu	Typ účtu podle článku 38 nařízení (EU) č. 909/2014 a jiné účty: A – vlastní účet (spravovaný účastníkem centrálního depozitáře cenných papírů (CSD) původního registru cenných papírů) B – obecný účet třetí strany (spravovaný účastníkem CSD původního registru cenných papírů na účet klientů) C – individuální účet třetí strany (spravovaný účastníkem CSD původního registru cenných papírů jménem klienta) D – podrobný registrační účet k obecnému účtu třetí strany (cenné papíry klienta zahrnuté na obecném účtu třetí strany spravovaném účastníkem CSD původního registru cenných papírů) E – globální účet třetí strany jiný než B F – individuální účet držitele cenných papírů jiný než D nebo C G – jiný typ účtu

C. **Informace o plátci dividend nebo úroků**

Identifikace finančního zprostředkovatele, od něhož oznamovatel přijímá výplatu dividend nebo úroků Použije-li se možnost oznamování podle čl. 10 odst. 4: oddíl C obsahuje informace o každém certifikovaném finančním zprostředkovateli, který je součástí platebního řetězce cenných papírů. Tyto informace se týkají platebního řetězce finančních zprostředkovatelů v postupném pořadí.	
Právnická osoba	Název, LEI, DIČ přidělené členským státem zdroje, je-li k dispozici, a daňové identifikační číslo přidělené jurisdikcí daňové rezidence, DIČ vydávající jurisdikce, adresa, případně EUID
Číslo investičního účtu	Číslo účtu, na kterém finanční zprostředkovatel zasílající platbu držel cenné papíry
Typ účtu	Typ účtu podle článku 38 nařízení (EU) č. 909/2014 a jiné účty: A – vlastní účet (spravovaný účastníkem centrálního depozitáře cenných papírů (CSD) původního registru cenných papírů) B – obecný účet třetí strany (spravovaný účastníkem CSD původního registru cenných papírů na účet klientů)

Druh informací	Specifikace
	C – individuální účet třetí strany (spravovaný účastníkem CSD původního registru cenných papírů jménem klienta) D – podrobný registrační účet k obecnému účtu třetí strany (cenné papíry klienta zahrnuté na obecném účtu třetí strany spravovaném účastníkem CSD původního registru cenných papírů) E – globální účet třetí strany jiný než B F – individuální účet držitele cenných papírů jiný než D nebo C G – jiný typ účtu

D. **Informace o výplatě dividend nebo úroků**

Emitent	Název, DIČ, nebo není-li k dispozici, LEI nebo EUID, sídlo
Centrální depozitář	Identifikace centrálního depozitáře cenných papírů původního registru cenných papírů
Číslo ISIN (mezinárodní identifikační číslo cenného papíru)	Identifikace cenného papíru
Druh cenného papíru	Druh akcie, podkladového nástroje depozitní poukázky, dluhopisu
Počet cenných papírů, které zakládají právo na obdržení platby	Počet vypořádaných cenných papírů
	Počet dosud nevypořádaných cenných papírů
Druh platby	Hotovost Akcie (uveďte, zda pocházejí z akciové dividendy, a číslo ISIN)
COAF (oficiální identifikátor úkonu souvisejícího s výkonem práv ve společnostech) nebo, není-li k dispozici, podrobné informace o rozdělení	Identifikace události (výplata dividend/úroků)
Příslušná data	Ex-dividend den, rozhodný den, datum platby
Výše dividend nebo úroků, které byly nebo mají být obdrženy, a měna	Hrubá částka, čistá částka
Informace o srážkové dani	Sazba srážkové daně, která byla nebo má být uplatněna, sražená částka a případně výše a sazba příplatku
	Právní základ použitelné sazby srážkové daně (vyplní se, pokud je osoba v oddíle A certifikovaným finančním zprostředkovatelem registrovaného vlastníka)
IBAN peněžního účtu	IBAN účtu, na který byla platba převedena

Druh informací	Specifikace

E. **Informace o uplatňování opatření proti zneužívání, která musí splnit certifikovaný finanční zprostředkovatel žádající o úlevu**

Informace o době držení podkladových veřejně obchodovaných akcií	Dva rámečky: 1) v případě podkladových akcií nabytých více než pět dní před ex-dividend dnem – počet akcií 2) v případě podkladových akcií nabytých v období pěti dní před ex-dividend dnem – počet akcií (V případě běžných obchodních pozic se používá pravidlo „first in, first out“ (FIFO).
Informace o finanční dohodě	Uveďte důkaz o jakékoli finanční dohodě zahrnující podkladové veřejně obchodované akcie, která k ex-dividend dni nebyla vypořádána, jejíž platnost neuplynula nebo která nebyla jinak ukončena.
	V případě podkladových akcií vázaných na finanční dohodu – počet akcií
	V případě podkladových akcií nevázaných na finanční dohodu – počet akcií

F. **Informace o obchodech, které může členský stát zdroje požadovat podle čl. 10 odst. 2**

Informace o obchodech s podkladovými akciemi za období od jednoho roku před rozhodným datem do 45 dnů po rozhodném dni včetně.	Den obchodu
	Smluvní nebo dohodnuté dny vypořádání
	Skutečné dny vypořádání
	Příslušný počet cenných papírů, které jsou předmětem obchodu
	Typ transakce: nákup, prodej, půjčka, převod, jiný

G. **Informace o depozitních poukázkách, které může členský stát zdroje požadovat podle čl. 10 odst. 2**

Jedná-li se o výplatu dividend z depozitní poukázky	Název, mezinárodní identifikační číslo cenného papíru (např. ISIN) depozitních poukázek a podkladových akcií
	Název banky, v níž jsou uloženy podkladové akcie

Druh informací	Specifikace
	Poměr depozitních poukázek k podkladovým akciím
	Počet depozitních poukázek v držení registrovaného vlastníka, které zakládají právo na výplatu dividendy
	Datum výplaty dividendy vyplývající z depozitní poukázky
	Celkový počet vydaných depozitních poukázek k rozhodnému dni
	Celkový počet podkladových akcií pro všechny vydané depozitní poukázky k rozhodnému dni